

CƠN ĐAU SINH NƠ

 Chúng ta hãy cúi đầu.

² Lạy Chúa kính yêu, chúng con rất biết ơn ngày hôm nay vì sự tuôn đổ lớn lao về sự Hiện diện của Ngài, ở giữa chúng con, rồi. Và chúng con đang mong đợi điều này, thật nhiều, dồi dào, chiều nay. Chúng con cảm ơn Ngài vì bài hát tuyệt vời này từ người nữ Cơ-đốc tốt đẹp này vừa hát bài thánh ca này; và Thánh Linh Ngài đã giáng xuống, và sự thông giải về điều đó. Lạy Chúa, chúng con cầu nguyện, xin cứ như vậy. Và, lạy Chúa, con cầu xin Ngài sẽ ban phước cho mỗi người trong chúng con, và xin cho lòng chúng con tràn ngập niềm vui khi chúng con thấy điều này xảy ra.

³ Lạy Chúa kính yêu, chúng con cầu nguyện, chiều nay, nếu có người nào đó ở đây không được chuẩn bị để gặp Ngài, xin cho đây là giờ mà họ sẽ đưa ra quyết định cuối cùng và sẽ đến trong Ngài, qua sự Sinh ra mới. Xin nhậm lời.

⁴ Xin ban phước cho tất cả chúng con, Chúa ôi, những người đã đi đường một thời gian dài. Chúng con cầu nguyện để Ngài dạy chúng con những điều mới bởi Lời Ngài. Xin ban cho chúng con sự hiểu biết tốt hơn bởi Thánh Linh Ngài, Chúa ôi. Xin Ngài đến và thông giải Lời. Đấng thông giải duy nhất mà chúng con có là Thánh Linh. Chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ban điều đó cho chúng con, ngày hôm nay. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁵ [Một chị bắt đầu nói tiên tri. Băng trống—Bt.] Thế là đủ. Thật là một thời gian tuyệt vời! Tôi không biết nơi nào tốt hơn, trừ phi ở trên Thiên đàng, vì chúng ta thật đang cảm thấy sự xúc dầu của Điều đó bây giờ, đây, ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, được nhóm lại trong các nơi trên Trời.

⁶ Xin Chúa ban phước cho Chị Florence! Và chị ấy đang trải qua một thời kỳ đau buồn, và những bóng tối; cha chị ấy vừa mới qua đời. Và tôi—tôi cầu nguyện, “Chúa ôi, xin ban phước cho người con đó.”

7 Và Anh Demos, gánh nặng trên cả hai vai, và sức nặng của tất cả những hội đồng này và các thứ. Anh ấy cũng cần những lời cầu nguyện của chúng ta. Xin Chúa ban phước cho Anh Shakarian!

8 Anh Carl Williams, tôi chắc chắn vui mừng được ở đây trong hội đồng này với anh, giữa tất cả những người anh em tốt đẹp này. Và tôi đã có đặc ân gặp gỡ một số người. Và bây giờ đây là phần kết thúc của buổi nhóm, theo như tôi biết, vì vậy, ồ, tôi mong đợi bây giờ có thể bắt tay với một số người tốt quý này, và—và được gặp họ, vì tôi mong được trải qua cõi Đời đời với họ, trong một—trong một Xứ tốt đẹp hơn.

9 Chỉ một—một điều nhỏ bé, tôi hy vọng tôi sẽ không bị hiểu lầm. Và không phải là sự trùng hợp ngẫu nhiên, tôi không nghĩ, vì tôi—tôi nghĩ đó là điều may mắn, rằng ngày hôm qua tôi đã được một người bạn ở đây, tặng một món quà từ một người bạn của tôi, Danny Henry. Anh ấy là chàng trai...Một ngày nọ, trong hội đồng Thương Gia Cơ-đốc ở California, tôi đang có một—một buổi nhóm. Tôi đã nói rất gay gắt chống lại tình trạng—tình trạng của thời đại.

10 Và tôi—tôi hy vọng rằng mọi người hiểu điều đó, không có sự ác trong lòng tôi. Không phải thế. Không. Anh em chắc chắn sẽ hiểu tôi không muốn nói nó theo cách đó. Nhưng tôi phải chỉ nói những gì đến với tôi để nói.

11 Và rồi sau đó, anh chàng trẻ tuổi này, một anh em Báp-tít... Và tôi nghĩ anh ấy có họ hàng gì đó với một ngôi sao điện ảnh. Và anh ấy bước xuống khoác tay tôi, để nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Branham. Tôi chỉ muốn dâng một lời cầu nguyện.” Và anh ấy bắt đầu nói bằng tiếng Pháp. Và chàng trai không biết một từ ngữ tiếng Pháp.

12 Và người nào đó đã đứng lên, hầu như là một người phụ nữ to lớn. Từ...Tôi tin bà ấy đến từ Louisiana. Bà ấy nói, “Đó là tiếng Pháp.”

Rồi có một người ở đằng kia, nói, “Đó là tiếng Pháp.”

13 Và họ đã viết ra đó là gì. Tôi có bản sao gốc ở đây. Và rồi, tình cờ có, một anh chàng trẻ đang bước đi từ phía sau, và đi tới,

muốn xem những ghi chú của họ. Và anh là người thông dịch tiếng Pháp của L.H.Q. “Hoàn toàn chính xác là tiếng Pháp.”

14 Và tôi muốn đọc ghi chú này. Đây là ghi chú ban đầu của một trong số họ, và nó là từ người đàn ông này đã thông giải, Tôi có thể không thể gọi đúng tên anh ấy, Le Doux, Victor Le Doux, anh ấy là một người mang dòng máu thuần Pháp. Bây giờ, đây là sứ điệp:

Bởi vì người đã chọn con đường hẹp, con đường khó khăn hơn, người đã bước đi theo sự lựa chọn của chính mình, người đã chọn một quyết định đúng đắn và chính xác, và đó là ĐƯỜNG LỐI CỦA TA.

Bởi vì quyết định quan trọng này, một phần to lớn của Thiên đàng đang chờ đợi người. Thật là một quyết định vinh hiển người đã lập!

Điều này, tự nó, là điều sẽ ban cho, và làm cho ứng nghiệm, sự thắng lợi lớn lao trong Tình yêu Thiên liêng.

15 Khi tôi có điều đó...Anh em biết đấy, khi lần đầu tiên tôi nghe người ta nói tiếng lạ, tôi—tôi sẽ không chỉ trích điều gì, đấy, bởi vì tôi đã thấy nó chân thật, nhưng, luôn luôn tự hỏi. Nhưng khi điều đó xảy ra, và biết sự ủy thác là gì, đằng sau nó, tôi—tôi biết nó đến từ Đức Chúa Trời.

16 Rồi, anh trai của anh ấy đang ngồi ở đây, một—một luật sư nổi tiếng thực sự, đã đưa cho tôi một món quà từ Danny. Danny vừa rời khỏi Đất Thánh. Và anh ấy đã nằm trên ngôi mộ, đúng hơn là, trong ngôi mộ, nơi Chúa Jêsus đã nằm sau khi Ngài chết. Và khi anh ấy làm thế, anh ấy nói anh ấy nghĩ về tôi. Và—và Thánh Linh của Chúa giáng trên anh, và anh đã đi ra trên Núi Calvary nơi sự đóng đinh trên thập tự giá đã xảy ra, và lấy một mảnh đá. Và anh ấy đã trở lại và làm cho tôi một cặp khuy áo từ nó. Và tôi thực sự yêu quý chúng.

17 Và bây giờ, điều này, dĩ nhiên, Danny không biết điều này. Nhưng, sáng nay, trong khi cầu nguyện, tôi chỉ nhìn xuống những chiếc khuy áo đó, và mỗi cái trong chúng, nếu anh em để ý, là vết máu sẫm, và cũng có một đường thẳng xuyên qua mỗi cái khuy. Và ở đây trong sứ điệp mà anh ban phát từ Đức

Chúa Trời, về con đường thẳng, hẹp. Nó thật vừa vặn, thật chính xác biết bao! Tôi nghĩ điều đó hầu như có thể là trùng hợp ngẫu nhiên hoặc... Và tôi chắc chắn cảm ơn Danny. Anh em hãy nói với anh ấy, thưa anh, rằng tôi thật biết ơn sâu sắc điều đó. Và điều kỳ lạ-...Điều lạ khác, tôi đã hỏi vợ tôi buổi sáng ấy tôi mặc áo sơ mi, phải có một cái khuy áo trên nó, và nàng nói, “Em quên mang các khuy của anh rồi,” vì vậy Chúa đã sẵn sàng cho tôi một cặp cho tôi.

18 Ô, đó là một đời sống vinh hiển! Phải không, thưa các anh em? Chỉ bước đi trong sự đơn sơ của—của Phúc âm! Và tuy nhiên, trong sự đơn sơ của Nó, Đó là điều vĩ đại nhất mà tôi biết. Tôi không biết gì về Nó. Và Nó được làm cho đơn giản, để tôi cũng đã có cơ hội đến với Nó, đây, bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

19 Bây giờ, chiều nay, tôi không muốn mất nhiều thời gian, bởi vì tôi biết anh em sẽ đi nhà thờ tối nay. Tôi nghĩ, tất cả quý vị khách đến thăm ở đây nên nhìn xung quanh trên bục giảng, thấy những mục sư truyền đạo này, và họ đây, ồ, họ sẽ rất vui mừng khi có anh em trong buổi nhóm của họ tối nay. Họ sẽ làm anh em dễ chịu. Không nghi ngờ gì anh đã đi học trường Chúa nhật nào đó sáng nay trong thành phố. Và trong khi chúng ta có những hội đồng này, và là những Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, Tôi nghĩ chúng ta nên đưa ra tất cả sự hỗ trợ mà chúng ta có thể cho các giáo hội của chúng ta, bởi vì đó là nơi các nhà kinh doanh của chúng ta đi đến. Và, bây giờ, đó là nhà của Đức Chúa Trời, và tôi hy vọng anh em sẽ thăm viếng nhà thờ nào đó tối nay.

20 Tối mai là bế mạc của hội đồng, tôi tin vậy, và tôi đoán họ đã thông báo về diễn giả. Mà, tôi muốn được ở đây, ý Chúa, để nghe sử điệp của anh ấy.

Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong anh chị em.

21 Bây giờ, tôi thì, không tuyên bố mình là một thầy giảng. Tôi—tôi hầu như...Tôi không có đủ học vấn để tự xưng mình là một thầy giảng. Thầy giảng, khi anh em nói điều đó, họ mong đợi anh em có hai bằng đại học. Và—và tôi không có bất cứ thứ gì ngoài cái trình ném đá nhỏ *Này*. Thấy không? Tôi cố gắng đến chăm sóc những con chiên bị đau ốm, nếu tôi có thể, để mang chúng trở lại đồng cỏ của Cha.

²² Nếu tôi phạm sai lầm, hãy tha thứ cho tôi. Tôi không phải là một nhà thần học. Tôi không chỉ trích nhà thần học. Thần học... Thần học thì ổn thôi. Đó là những gì chúng ta cần. Nhưng đôi khi tôi chỉ trích tình trạng mà chúng ta đã mắc phải. Điều đó không có ý nghĩa với bất kỳ cá nhân nào đó. Nó chỉ là Sứ điệp. Tôi—tôi ước gì Nó không phải là của tôi để đưa ra. Nó xé tôi ra từng mảnh, bởi vì anh em biết anh em cảm thấy thế nào về con cái của chính mình. Thấy không? Mặc dù vậy, anh chị em không thích phải mắng nhiếc, la lối, hay điều gì đó sao? Tôi cũng là một người cha, và tôi biết điều đó có ý nghĩa gì. Và tôi—tôi tin rằng anh chị em tha thứ cho tôi.

²³ Và tôi muốn anh chị em làm như thế này. Khi anh chị em đang ngồi, chiều nay, sẽ cầu xin anh chị em một ân huệ. Chỉ có một chút, vài ghi chú, ngắn ở đây. Như tôi đã nói với anh em, tôi phải làm điều này, viết ra những lời Kinh Thánh của tôi. Trước đây, tôi hầu như có thể trích dẫn Kinh Thánh thuộc lòng, nhưng bây giờ thì không. Đã trải qua quá nhiều trận chiến gay go, đã quá già cho điều đó. Nhưng tôi tin rằng—rằng anh chị em sẽ lắng nghe tôi chỉ một lát, chiều nay, và chỉ thật sự mở lòng mình ra và cố gắng hiểu những gì tôi đang đào sâu. Thế thì tôi nghĩ nó sẽ tốt hơn, đặc biệt là các vị mục sư của thành phố và những nơi khác nhau. Tôi—tôi tin rằng anh chị em sẽ lắng nghe thật kỹ.

²⁴ Và bây giờ anh chị em làm điều đó, làm theo cách tôi làm khi tôi ăn chiếc bánh ưa thích của tôi, anh đào. Một số loại thịt ưa thích của tôi, thịt gà. Nhưng khi tôi đang ăn một miếng bánh anh đào ngon và tôi đụng phải một hạt, tôi sẽ không bỏ cái bánh. Tôi chỉ ném cái hạt ra ngoài, và tiếp tục ăn bánh. Thấy không? Tôi ăn nhằm xương một con gà; tôi không ném con gà đi. Tôi chỉ ném cái xương đi.

²⁵ Vì vậy, điều gì xảy ra nếu tôi nói điều gì đó mà anh em không đồng ý, bất cứ lúc nào? Cứ ném phần đó đi. Và, nhưng, hãy nhìn xem nó thật kỹ, chắc chắn nó là xương, bây giờ. Thấy không? Và rồi tôi cũng xin nói, nếu đó là một Hạt, hãy nhớ, Nó mang lại Sự sống mới. Vì vậy hãy nhìn thật kỹ, và cầu xin Chúa ban phước.

²⁶ Anh Carl Williams đã nói điều gì đó đêm nọ về việc buông bỏ, để cầu nguyện cho người đau, mà sẽ rất tốt. Tôi biết điều đó sẽ

tốt. Nhưng chúng ta chỉ...chúng ta không chuẩn bị ở đây cho điều đó, để mang đến một hàng người cầu nguyện. Và tôi không biết Anh Oral, hay bất kỳ anh em nào khác đã từng có hàng người cầu nguyện trong các hội đồng hay không. Tôi không biết. Tôi đã thử nó, hai hay ba lần. Nhưng, thông thường, nếu một đám đông như thế này, anh em sẽ phải phát thẻ cầu nguyện, đấy, để làm điều đó. Bởi vì, anh em không thể. Nó không phải là một đấu trường. Đó là nhà của Đức Chúa Trời. Thấy không? Nó được dâng hiến cho điều đó. Và chúng ta...Họ lấn ép và đẩy. Và anh em có những tấm thẻ, anh em xếp chúng thành hàng, có trật tự.

²⁷ Vì vậy Billy đã hỏi tôi, nói, “Con có nên đi qua và phát thẻ không? Nhiều người đang hỏi con thẻ cầu nguyện.”

²⁸ Tôi nói, “Không, Billy. Chúng ta hãy để Đức Thánh Linh làm những gì Ngài muốn làm.” Thấy không? Điều đó, đấy, và để cho Ngài có thể gây dựng đức tin, và chỉ được chữa lành ngay tại đó nơi anh em đang ở. Hiểu không? Nhưng sự...Hiểu không?

²⁹ Sự chữa lành thiêng liêng là một điều thứ yếu trong Phúc âm. Và anh em có thể không bao giờ coi thường điều chính yếu vì một điều thứ yếu. Bất cứ ai cũng biết điều đó. Nhưng họ...Đó là mỗi nhử mà được sử dụng để khiến người ta tin vào sự Hiện diện siêu nhiên, hay Đức Chúa Trời, Đấng Siêu nhiên hiện diện. Và rồi, bởi điều đó, nếu họ có thể nhận ra sự Hiện diện của Ngài, thì họ được chữa lành, đấy, bởi đức tin, tin Nó.

³⁰ Bây giờ tôi muốn đọc một số trong Lời Đức Chúa Trời, Tân Ước. Và rồi tôi muốn lấy một phân đoạn từ Tân Ước này, và câu Kinh Thánh này, và nói chiều nay về một chủ đề chỉ trong một—một lát. Và tôi không muốn giữ anh chị em quá lâu vì những buổi nhóm tối nay. Nhưng hãy nhớ, tôi hy vọng tôi đã làm cho chính mình rõ ràng. Cứ tập trung chú ý một lát, nếu muốn.

Bây giờ, trước khi chúng ta làm điều này, chúng ta hãy cúi đầu lần nữa.

³¹ Anh em biết đấy, chúng ta có thể hát quá nhiều. Chúng ta có thể la lớn quá nhiều, đến nỗi chúng ta bị khản giọng. Và chúng ta có thể hát không đúng lúc, hay la hét không đúng lúc. Nhưng đây là một điều, chúng ta không bao giờ mất trật tự khi chúng

ta cầu nguyện. “Tôi muốn rằng những người nam cầu nguyện ở mọi nơi, giơ bàn tay thánh sạch lên, không nghi ngờ.” Hoặc...

³² Lạy Cha, đó là đặc ân lớn nhất mà một người phạm từng có, là nhắm mắt và mở lòng mình, và thưa với Ngài. Và chúng con biết rằng Ngài nghe, nếu chúng con có thể chỉ tin rằng Ngài nghe. Vì Chúa Jêsus đã phán, “Nếu các ngươi cầu xin Cha bất cứ điều gì trong Danh Ta, thì điều đó sẽ được ban cho.” Đó là điều kiện, nếu chúng con không nghi ngờ điều đó. Vì vậy, Cha ôi, xin giúp chúng con tin, chiều nay, rằng những lời thỉnh cầu của chúng con sẽ được nhậm. Và xin cho không có một bóng dáng của sự nghi ngờ, ở bất cứ đâu. Nhưng xin cho nó ứng nghiệm, những điều mà chúng con đang cầu xin. Và đó là, Đức Chúa Trời ôi, vì Danh vĩ đại của Ngài được tôn vinh ngày hôm nay, bằng cách mang vào Vương quốc của Ngài mọi linh hồn hư mất và đi lạc ở dưới tiếng nói của chúng con, hay cuốn băng này sẽ vươn tới, đi vào những vùng đất ngoại giáo, nơi chúng đi khắp thế giới.

³³ Con cầu xin, lạy Cha Thiên thượng, rằng sẽ không có một người yếu đuối ở giữa chúng con ngày hôm nay. Khi buổi nhóm kết thúc, cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời cứu mọi linh hồn hư mất, và chữa lành mọi thân thể đau ốm, và đổ đầy lòng con cái Ngài với sự vui mừng. Đó là lý do tại sao chúng con có đức tin, lạy Chúa, để cầu xin trong Danh Chúa Jêsus, với Đức Chúa Trời là Cha chúng con, bởi vì rằng Ngài đã hứa Ngài sẽ nghe. Và đây là vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

³⁴ Trong Phúc âm Thánh Giăng, chương thứ 17, và bắt đầu với câu thứ 20, tôi muốn đọc một—một phân đoạn. Tôi nghĩ điều đó đúng.

*Ta chẳng những vì những người này cầu xin thôi đâu,
nhưng cũng vì hơn những lời họ mà tin ta nữa;*

Điều đó...

³⁵ Tôi tin rằng tôi đã đọc sai chỗ. Bây giờ, tôi xin lỗi chỉ một lát. Tôi đang tìm kiếm lời cầu nguyện của Chúa Jêsus mà...Hay là, không phải lời cầu nguyện của Chúa Jêsus, đúng hơn là, nhưng cho lời cầu nguyện của Ngài...Tôi có thể đã đánh dấu về điều gì đó cho phân đoạn của tôi bị sai ở đây. Đó là chỗ Chúa Jêsus đã

cầu nguyện rằng...hay đang nói điều đó như một người đàn bà trong cơn đau đẻ vì sự sanh ra của con mình, sự sanh ra, sự sanh con.

³⁶ Điều đó trong Lu-ca hay Giảng? Jack, điều đó ở trong chỗ nào? [Người nào đó nói, “Giảng 16.”—Bt.] Giảng 16. Tôi nghĩ điều đó đúng, nhưng nghe có vẻ không giống lắm. Giảng thứ 16. [“Câu thứ 21.”] Câu thứ 21. Chắc chắn, câu thứ 21. Chắc chắn. Đây rồi. Giảng, Thánh Giảng 16:21.

Để họ...có thể...

³⁷ Không, Anh Jack, câu đó vẫn sai. [Người nào đó nói, “Hãy thử Giảng, câu 21.” Người khác nói, “21.” Người khác nói, “Câu thứ 21 của chương 16.” Người khác nói, “16.”—Bt.] Đó là hai mươi-... 16:21. Tôi đã có chương thứ 16 của Thánh Giảng, câu thứ 21. Nhưng nó...Tôi sai à? [Một anh em nói, “Một người đàn bà đau đẻ, chính là nó.”]

[Anh Branham làm rõ sự lộn xộn trong Kinh Thánh này trên băng ghi âm, *Hôm Nay Lời Kinh Thánh Ngày Được Ứng Nghiệm* 65-0219—Bt.]

³⁸Ồ, có một sự lộn xộn trong này...lộn xộn trong Kinh Thánh này. Vâng, thưa quý vị. [Một anh em nói, “Họ—họ đã in nó sai.”—Bt.] Họ đã in nó sai. Vâng, thưa quý vị. Anh em biết gì không? Đó chính xác là sự thật. Đây là một quyển Kinh Thánh hoàn toàn mới. Tôi vừa nhận được nó. Và nó có—nó đã...Nó được in sai.

³⁹ [Tổng Giám mục Công giáo John S. Stanley trao quyển Kinh Thánh của mình cho Anh Branham, và nói, “Cứ—cứ hít hơi thông thả. Có một lý do tại sao nó được thực hiện, và anh biết điều đó, và Đức Chúa Trời sẽ tỏ cho anh điều gì đó để chia sẻ điều này, điều đó thật tuyệt vời.”—Bt.]

Được rồi.

[“Cứ dùng quyển của tôi ở đây, Anh Branham.”]

Cảm ơn ông. Cảm ơn, rất nhiều. 16:21. Cảm ơn ông, rất nhiều. Đúng vậy.

Một người đàn bà khi người...

Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Rằng các người sẽ ngủ, khóc và than vãn, nhưng người đời sẽ mừng rỡ: và các người sẽ lo buồn,...sự lo buồn của các người sẽ đổi thành vui vẻ.

Một người đàn bà khi người ở—ở trong cơn đau để có sự đau đớn, bởi vì giờ của mình đến: nhưng ngay khi người đã sanh ra đứa con, người không còn nhớ nữa...sự khốn khổ—sự khốn khổ, vì vui mừng rằng một con người được sinh ra trong thế gian.

40 Cảm ơn anh, rất nhiều, người anh em của tôi. Tôi rất biết ơn sâu sắc điều đó.

41 Vậy thì, điều đó chắc chắn là một sự in sai ở đây trong Kinh Thánh; trang đã được đặt sai chỗ. Và tôi vừa tìm thấy nó trên quyển Kinh Thánh Scofield cũ của tôi, và lấy quyển này và đưa lên đây với nó, chỉ cách đây một lát, vì vợ tôi vừa tặng tôi món quà Giáng sinh này.

42 Bây giờ, tôi muốn nói—nói chiều nay dựa trên một đề tài mà tôi đã thông báo: *Con Đau Sinh Nữ*. Bây giờ, điều đó nghe có vẻ rất tệ, nhưng nó có trong Kinh Thánh.

43 Tôi tin rằng Chúa Jêsus ở đây đang phán về, như Ngài đã phán, “Các người sẽ có sự lo buồn, nhưng sự lo buồn của các người sẽ đổi thành vui mừng,” phán với các môn đồ của Ngài ở đây, biết rằng sự ra đời của—của Cơ-đốc giáo đang hình thành. Và giờ đây cái cũ phải chết, để cái mới được sinh ra. Để có bất cứ điều gì sinh ra, phải có những cơn đau đớn của sự khốn khổ. Và họ chắc chắn sẽ trải qua sự đau đớn của sự khốn cùng và thống khổ, để đi từ luật pháp đến với ân điển.

44 Sự sanh ra bình thường, xác thịt làm hình bóng về sự Sanh ra thuộc linh. Tất cả những điều thuộc về tự nhiên là những hình bóng của điều thuộc linh. Và chúng ta thấy, nếu chúng ta nhìn ra ở đây trên—trên mặt đất, và thấy một cây trên đất, đang lớn lên, đang đấu tranh cho sự sống. Điều đó cho thấy rằng có một cây, ở nơi nào đó, mà không chết, bởi vì nó—nó đang kêu khóc vì điều gì đó.

⁴⁵ Chúng ta thấy nhiều người, cho dù bao nhiêu tuổi, đau ốm thế nào, tình trạng thế nào, họ đang kêu khóc, để sống, bởi vì nó cho thấy có một sự sống ở đâu đó nơi chúng ta sống, sống mãi mãi. Để ý thật hoàn hảo.

⁴⁶ Bây giờ, trong Giảng Nhất 5:7, tôi tin là vậy, nếu tôi không nhầm, Nó nói, “Có ba làm chứng trên Trời: Cha, Lời, và Đức Thánh Linh; ba này là Một. Có ba điều làm chứng trên đất, đó là nước, Huyết, và Thánh Linh, và chúng hiệp lại trong một.” Bây giờ để ý. Ba đầu tiên là Một. Ba thứ hai là thuộc về đất, mà *hiệp lại* trong một. Không thể có Cha mà không có Con; anh em không thể có Con mà không có Đức Thánh Linh. Nhưng anh em có thể có nước mà không có Huyết, và Huyết mà không có Thánh Linh.

⁴⁷ Tôi nghĩ, qua các thời đại của chúng ta, đã chứng minh điều này là đúng; nước, Huyết, Thánh Linh; sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Điều đó làm hình bóng, hoặc làm cho...hoặc, và một tiền hình bóng, mà tạo nên từ sự sinh ra xác thịt.

⁴⁸ Hãy nhìn xem khi một—một người phụ nữ hay bất cứ thứ gì trong cơn đau đẻ, để sinh con. Điều đầu tiên xảy ra, sự vỡ ra của nước, một sự sanh ra bình thường; điều thứ hai là huyết; và rồi đến sự sống. Nước, máu, linh; và điều đó tạo nên sự sinh ra bình thường, tự nhiên.

⁴⁹ Và trong lãnh vực thuộc linh cũng vậy. Đó là nước; sự xưng công bình bởi đức tin, tin vào Đức Chúa Trời, tiếp nhận Ngài như Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình, và chịu phép báp-têm. Thứ hai, là sự nên thánh của thánh linh, rằng Đức Chúa Trời tẩy sạch tâm linh khỏi mọi yếu tố của thể gian, và sự ham muốn của thể gian. Và rồi Đức Thánh Linh đến và ban cho sự Sanh ra mới và đổ đầy bình được thánh hóa đó.

⁵⁰ Ví dụ, như thế này. Bây giờ, điều đó, tôi đã nói với anh em. Những gì anh em không tin, hãy để qua một bên, rồi lấy cái bánh đó. Để ý. Bây giờ, một—một cái ly đang nằm ngoài sân gà. Anh em không chỉ lấy nó lên và đặt trên bàn của mình và đổ đầy nước hay sữa. Không. Bằng cách nhặt nó lên, là sự xưng công bình. Làm sạch nó, là sự nên thánh, vì từ ngữ Hy Lạp *nên thánh* là một

từ ghép, mà có nghĩa là “được tẩy sạch, và đặt sang một bên cho sự hầu việc.” Không phải *trong* buổi nhóm; *cho* sự hầu việc. Rồi khi anh em đổ đầy nó, nó được đưa vào phục vụ.

51 Xin lỗi điều này bây giờ, không phải để làm tổn thương. Đó là nơi anh em Hành hương Thánh, những người Na-xa-ren không tiếp tục bước lên vào Ngũ tuần. Anh em đã được thanh tẩy bởi sự nên thánh; nhưng khi anh em sẵn sàng được đưa vào sự hầu việc, bởi những ân tứ nói tiếng lạ và những điều khác, anh em đã từ chối nó, rơi lại trong chuồng lần nữa. Thấy không? Bây giờ, đó là—đó là những gì xảy ra. Nó luôn luôn như thế.

52 Bây giờ, không phải để chỉ trích anh em bây giờ, nhưng tôi chỉ—tôi muốn trút bỏ điều này ra khỏi lòng mình. Và điều đó đã nung đốt tôi kể từ khi tôi được ở đây, vì vậy tôi có thể làm điều đó. Chỉ, nếu đó là ân điển của Carl, và Demos và họ, và tất cả của anh em, tôi—tôi sẽ cố gắng hết sức để giải thoát linh hồn tôi khỏi điều đó, đây, thế thì tùy thuộc anh em.

Điều bình thường, làm hình bóng cho điều thuộc linh.

53 Bây giờ, chúng ta tìm thấy thế thì, và nó được sinh ra hoàn toàn. Khi đứa bé, thường là...Bây giờ khi nước ối vỡ ra, anh em không phải làm gì nhiều về điều đó. Và khi máu chảy ra, anh em không phải làm gì nhiều về nó. Nhưng, để có được sự sống trong đứa bé, anh em phải đánh một phát vào mông nó, và khiến nó kêu thét lên. Và đó là một...Bây giờ, dẫu không có học vấn, như các anh em của tôi ở đây được đào tạo rất tốt về điều đó, những gì của họ, nhưng tôi phải lấy tự nhiên để làm hình bóng cho nó. Và anh em đấy. Đó là những gì đã xảy ra. Phải thật sự đánh một phát đích đáng vào mông, mới đưa điều này đến với họ.

54 Bây giờ, anh em nhận lấy một chút, hầu như một cú sốc. Có lẽ, sẽ không phải đánh vào mông nó, nhưng chỉ gây sốc cho nó một chút. Chính ý tưởng về người được sanh ra, đôi khi, sẽ làm điều đó. Chụp lấy nó, lắc mạnh nó. Nó không bắt đầu thở, đánh nhẹ một cái vào mông nó, và rồi nó la lên, bằng những thứ tiếng lạ, với chính nó, tôi đoán vậy. Nhưng, nó—nó, dù sao đi nữa, và nó đang làm ồn.

55 Và tôi nghĩ nếu một em bé được sinh ra chỉ bởi—bởi sanh

non, không có âm thanh, không có cảm xúc, đó là một em bé đã chết.

⁵⁶ Đó là vấn đề với giáo hội ngày nay, hệ thống; chúng ta có quá nhiều đứa con chết non. Đúng vậy. Họ cần một sự đánh đòn Phúc âm, anh em thấy đấy, và vì vậy để đánh thức họ, để mang họ đến với chính họ, để Đức Chúa Trời có thể hà hơi thở của Sự sống vào trong họ. Và bây giờ chúng ta thấy rằng điều đó rất đúng. Đó là thần học thô thiển, nhưng dù sao đi nữa, đó là Lẽ thật.

⁵⁷ Vì vậy, để ý, trong sự sanh ra của một hạt giống, hạt giống cũ phải chết trước khi hạt giống mới có thể được sinh ra. Vì vậy, do đó, sự chết là điều khó khăn, bất cứ lúc nào. Vì vậy, thật đau đớn. Thật đau buồn. Sự sanh ra cũng giống như vậy, bởi vì anh chị em đang mang sự sống vào thế gian, và nó—nó đau đớn.

⁵⁸ Chúa Jêsus đã phán rằng Lời Ngài là Hạt giống mà người gieo giống đi ra để gieo. Bây giờ, tất cả chúng ta đều quen thuộc với điều đó. Và tôi muốn dạy điều này giống như một bài học trường Chúa nhật, bởi vì đây là Chúa nhật. Để ý, thế thì, Lời này, là một Hạt giống. Nhưng, nên nhớ, hạt—hạt giống chỉ sanh ra một sự sống mới khi nó chết đi.

⁵⁹ Và đó là lý do thật khó cho những người Pha-ri-si đó để hiểu Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta, bởi vì họ ở dưới luật pháp. Và luật pháp là Lời của Đức Chúa Trời trong hình dạng hạt giống. Nhưng khi Lời đã trở nên xác thịt, và trở nên, không phải luật pháp, nhưng ân điển. Bây giờ, ân điển và luật pháp không thể tồn tại cùng một lúc. Bởi vì, ân điển vượt xa luật pháp, luật pháp thậm chí không có tác dụng. Và do đó thật khó cho những người Pha-ri-si để chết đối với luật pháp của họ, để ân điển có thể được sanh ra. Nhưng nó phải chết đi. Hai luật không thể tồn tại cùng một lúc.

⁶⁰ Không thể có luật nào nói rằng anh em có thể chạy vượt đèn tín hiệu này, và điều luật kia nói rằng anh em không thể vượt qua nó; một điều nói anh em có thể, một điều nói anh em không thể. Chúng, nó phải là một luật tại một thời điểm. Có lẽ một lần anh em có thể đã trải qua điều đó; thận trọng, đi qua nó. Nhưng lần này đèn đỏ bật lên. Dừng lại! Thấy không? Và vì vậy không thể có hai luật tồn tại cùng một lúc.

61 Bây giờ, chúng ta để ý rằng điều đó luôn luôn... Suy nghĩ của tôi bây giờ đối với anh em, nó phải có sự đau đớn, đau khổ, làm cho khó chịu. Hãy xem những người Pha-ri-si đã chết với luật pháp đó như thế nào, qua sự đau đớn, khổ khổ, khó chịu. Nhưng nó phải là vậy.

62 Bây giờ, chúng ta thấy rằng mưa mà sanh ra bông trái trên trái đất, “Nó được sanh ra,” như nhà thơ đã nói, “trong những cánh đồng sấm sét, trong một bầu trời tả tơi, lổm chổm.” Nhưng nếu chúng ta không có sấm sét và bầu trời tả tơi, lổm chổm, giọt mưa nhỏ nhỏ được cất lên từ biển và bốc lên từ muối, nó sẽ không được sinh ra. Nó cần nhận lấy tia chớp đó, tiếng sấm nổ vang; điều xé rách, gõ ghè, đáng sợ, để mang đến những giọt nước mềm mại trên cánh hoa. Phải chịu đau đớn để sanh ra. Nó phải chết đi. Và khi những đám mây chết, mưa được sinh ra, bởi vì mưa là một phần của đám mây đó. Cái này phải chấm dứt để cái kia có thể tồn tại.

63 Bây giờ, và các anh em của tôi ở đây, một số người trong họ đã có thể, họ có thể đưa ra cho anh em tất cả luật pháp của những điều đó. Tôi không thể.

64 Bây giờ chúng ta hãy chuyển sang một điều khác, chỉ để làm bằng chứng nhỏ. Tôi nghĩ một trong những bông hoa đẹp nhất... Mọi người đều có những ý tưởng riêng về chúng. Nhưng tôi nghĩ bông hoa đẹp nhất mà tôi gần như từng thấy, là ở phía đông, hoa huệ trong ao của chúng ta. Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy một bông huệ ao? Ồ, thật không có gì giống như thế, đối với tôi. Nhưng anh em có để ý hoa huệ trong ao đó phải là gì không? Tôi nghĩ về những gì Chúa Jêsu đã phán, “Hãy xem hoa huệ mọc lên thế nào, nó chẳng làm khó nhọc và chẳng kéo chỉ, nhưng Ta phán cùng các người, rằng, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu cũng không được mặc áo như một hoa nào trong giống ấy.” Vì, sự vinh hiển của Sa-lô-môn và y phục của ông đều là nhân tạo. Nhưng hoa huệ, trong vẻ đẹp của nó, là sự sống đang làm cho nó đẹp, không phải sự bôi nhọ nhân tạo nào đó, tô vẽ trên đó.

65 Cũng giống như phụ nữ chúng ta, tôi không nghĩ chị em phải có tất cả màu xanh lá cây này, chị em biết đấy, và màu sơn trên mí

mắt, chị em biết đấy, bề ngoài như thế, và tất cả việc làm móng tay hay—hay không, Tôi hiểu thứ đó lẫn lộn, tất cả trên khuôn mặt của các chị, để làm cho các chị đẹp lên. Đẹp là như bản chất nó có. Nếu chị em thêm một chút Công vụ 2:4, trộn tất cả lại với nhau, với một chút Giăng 3:16, nó sẽ đánh bại bất cứ mỹ phẩm mà Max Factor đã từng cố gắng làm. Thấy không? Chồng chị sẽ yêu chị nhiều hơn; mọi người khác sẽ vậy; và tôi chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ vậy.

⁶⁶ “Hoa huệ,” Ngài phán, “hãy xem nó, nó mọc lên như thế nào, làm khó nhọc, phải tự lớn lên.” Hoa huệ nhỏ bé này, hãy nhìn nơi nó đi qua; bụi bặm, bùn, bùn lầy, nước bùn, nước bẩn. Nó đã cố gắng vượt qua tất cả điều đó, mầm sống nhỏ bé này, tự làm việc từ đáy ao nơi ếch nhái và—và các thứ ở, và rồi tự đưa mình lên qua tất cả điều đó. Nhưng khi nó ở trong sự hiện diện của mặt trời, nó được sinh ra. Hạt giống nhỏ bé bật ra trong sự sống. Nó không thể làm điều đó cho đến khi nó trải qua tất cả quá trình đó. Nó phải đến qua điều đó. Đó là những gì tạo nên nó, là bởi vì chính mặt trời là thứ đang thu hút nó. Và khi nó vượt lên hoàn toàn trên tất cả những dòng nước bẩn, và bùn, và vân vân, thì nó thật hạnh phúc, nó chỉ cho đi sự sống của nó một cách tự do. Và đó là một đời sống đẹp để khi nó ở trong sự hiện diện của điều mà đang thu hút nó lên.

⁶⁷ Tôi nghĩ đó là một hình bóng đẹp của đời sống Cơ-đốc nhân. Khi mà, Điều gì đó đang kéo anh em ra khỏi thế gian, cho đến một ngày anh em được sinh ra ngay trong sự hiện diện của Nó, bởi Đức Thánh Linh. Thật đẹp biết bao! Nếu anh em cố gắng giúp nó, anh em sẽ giết chết nó.

⁶⁸ Giống như một con gà nhỏ khi nó được sinh ra, anh em biết đấy, nếu anh em từng để ý một trong những chú gà nhỏ này, ngay trên cái mỏ nhỏ của nó, hay bất cứ con chim nào được sinh ra từ trứng. Nó—nó có...Nó đang trưởng thành, vỏ trứng già này. Những phần bên trong cũ của trứng phải—bị thối rữa. Và nó phải lấy cái mỏ nhỏ này, và mổ tới mổ lui cho đến khi nó vỡ cái vỏ ra. Chúng ta gọi nó, đục thủng lối ra của nó, ở Kentucky nơi tôi đến. Chọc thủng ra theo cách của mình. Người ta chưa bao giờ tìm thấy một cách tốt hơn. Thấy không? Thấy không? Tại sao? Đó

là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời. Anh em cố gắng giúp nó, anh em sẽ giết nó. Lật miếng vỏ ra khỏi nó, nó sẽ chết. Thấy không? Nó phải đau đớn, căng thẳng, để thoát ra.

⁶⁹ Đó là cách một Cơ-đốc nhân phải làm. Không phải ai đó chỉ bắt tay anh em, đưa anh em vào. Anh em phải nằm đó cho đến khi anh em chết, thối rữa, và được sinh ra trong Vương quốc của Đức Chúa Trời. Đó là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời. Anh em không đi vào bằng sổ sách, hay bắt tay, và gia nhập, thối phồng lên, xẹp xuống. Anh—anh em chỉ đơn giản là phải thoát ra khỏi cái vỏ cũ. Để ý, không có cách nào tốt hơn họ từng tìm thấy.

⁷⁰ Họ không tìm thấy cách nào tốt hơn để một em bé có được những gì nó muốn ngoài đường lối của Đức Chúa Trời dành cho nó. Bây giờ, khi đứa bé đó được sinh ra, anh em có thể đặt một cái chuông ở đây bên cạnh chiếc nôi bé nhỏ của nó, nói, “Con trai nhỏ của ta, ta là một—một nhà thần học theo cách đó. Ta đã đọc những cuốn sách về cách nuôi dạy trẻ. Và, ta nói với con, con là một đứa trẻ hiện đại. Con được sinh ra trong một gia đình hiện đại, bởi cha mẹ hiện đại. Khi con đói, hay cần mẹ hay ta, cứ rung chuông nhỏ.” Nó sẽ không bao giờ có tác dụng. Cách duy nhất mà nó có thể có được những gì nó muốn, là kêu khóc vì điều đó. Đó là đường lối của Đức Chúa Trời.

⁷¹ Và đó là cách mà chúng ta có được những gì chúng ta muốn, là kêu khóc cho điều đó. Hãy khóc lên. Đừng xấu hổ. Nói, “Tôi đang đói khát Đức Chúa Trời.” Đừng quan tâm đến việc các chấp sự, mục sư, hay bất cứ điều gì xung quanh, cứ la lên, dù thế nào đi nữa. Gia đình Jones đang ngồi ở đó; nó có gì khác biệt? Hãy kêu khóc, đó là cách duy nhất để có được nó, cho đến khi anh em nhận được sự giúp đỡ. Ngài đã dạy điều đó khi Ngài còn ở đây trên đất, anh em biết đấy, về quan án không công bình.

⁷² Một giọt sương nhỏ rơi xuống, tôi không biết công thức của nó. Có lẽ sẽ có một khoa học ở đây về...Tôi chỉ sẽ nói theo cách tôi nghĩ. Nó có thể là một nhóm khí quyển đông đặc nào đó đến với nhau trong một đêm tối, và nó rơi xuống trái đất. Và khi điều đó xảy ra, nó được sinh ra trong đêm. Nhưng vào buổi sáng, nó đang nằm ở đó, lạnh lẽo, và run rẩy, trên một ngọn cỏ nhỏ, hoặc

treo trên dây phơi quần áo của bạn. Nhưng chỉ để mặt trời chiếu sáng một lần, anh em có để ý nó hạnh phúc như thế nào không? Nó chỉ lấp lánh và run rẩy. Tại sao? Nó biết rằng chính ánh sáng mặt trời đó sẽ kéo nó trở lại nơi nó đã ở ban đầu.

⁷³ Và mỗi người nam hay người nữ được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời cũng vậy. Có điều gì đó về nó, khi Ánh sáng lan tỏa trên chúng ta, rằng chúng ta hạnh phúc, bởi vì chúng ta biết chúng ta sẽ trở lại nơi chúng ta đến, từ lòng Đức Chúa Trời.

⁷⁴ Có thể lấp lánh với sự vui mừng, khi mặt trời chiếu vào nó, dĩ nhiên, biết nó sẽ đến từ đâu.

⁷⁵ Những điều thô thiển nhỏ bé, nhưng chúng ta có thể tiếp tục với chúng, nhưng chúng ta hãy tìm thấy điều gì khác.

⁷⁶ Chúng ta biết hạt giống cũ thì, phải, trước khi hạt giống mới có thể ra khỏi hạt giống cũ, nó phải thối rữa, hoàn toàn. Không chết, chỉ, nhưng thối rữa sau khi nó chết. Chúng ta biết điều đó là thật.

⁷⁷ Điều đó cũng giống như vậy trong sự Sanh ra mới. Chúng ta không bao giờ quay trở lại, nhưng chúng ta đi về phía trước khi anh em được sanh lại. Và đó là lý do tôi nghĩ, ngày nay, chúng ta có (rất nhiều) không quá nhiều, đúng hơn là, những sự Sanh ra mới chân chính, là bởi vì hạt giống, có lẽ, sẽ đồng cảm với Lời hay con người, nhưng họ không muốn thối rữa khỏi hệ thống cũ mà họ đã ở trong đó. Họ không muốn ra khỏi nó. Họ muốn ở lại trong hệ thống cũ, và tuyên bố sự Sanh ra mới, hay Sứ điệp của thời đại. Chúng ta thấy điều đó dưới thời Luther, Wesley, Ngũ Tuần, và tất cả các thời đại khác. Họ vẫn cố gắng giữ lấy hệ thống cũ, và tuyên bố Điều này. Nhưng thời đại hệ thống cũ phải chết, thối rữa, để sanh ra cái mới. Họ vẫn muốn bám víu.

⁷⁸ Để ý. Họ biết hệ thống cũ đã chết, nhưng họ thật sự không muốn thối rữa loại bỏ nó. Bây giờ, thối rữa, là khi nó thực sự bị bỏ đi với. Khi một... Một *lời tuyên bố* được đưa ra, rằng họ được Sanh ra mới, nhưng lời tuyên bố chỉ là một dấu hiệu được sanh ra. *Thối rữa*, sanh ra sự Sanh ra mới. Phải thối rữa khỏi nó, giống như chúng ta đã làm trong mọi thời đại, qua thời Wesley, và tất cả các thứ khác.

⁷⁹ Nhưng, sự việc của nó là, sau đó, sự Sanh ra mới được sinh ra. Wesley hay...Luther đã đưa ra một lời, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Ồ, ông không thể bám vào hệ thống cũ được nữa. Ông phải đi ra khỏi nó.

⁸⁰ Và rồi khi những người theo thuyết Calvin đưa giáo hội Anh giáo vào trong tình trạng như vậy, dưới giáo lý Calvin, cho đến khi Đức Chúa Trời dấy lên một giáo lý Arminian, đó là John Wesley. Hệ thống cũ phải chết, để cho hệ thống mới tiếp tục.

⁸¹ Và khi thời đại của Wesley chấm dứt, và tất cả các thời đại nhỏ, hay những phiến lá mọc ra trên thân, hay tua, trong thời của Wesley...Hãy xem, khi Ngũ Tuần đi ra với sự khôi phục các ân tứ, họ phải ra khỏi Báp-tít, Trưởng Lão, Hành hương Thánh, Na-xa-ren, Hội thánh của Đấng Christ (được gọi là vậy), và tất cả điều đó. Họ phải ra khỏi nó, chết khỏi nó, để chấp nhận sự Sanh ra mới.

⁸² Anh em luôn bị gọi là điên rồ. Nhưng đúng như Phao-lô đã nói khi ông đã từ bỏ những gì ông đã từng tuyên bố. Nói, “Theo cách mà được gọi là dị giáo, đó là cách tôi thờ phượng Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng ta.” Theo cách mà được gọi là dị giáo! Thấy không? Ông đã chấp nhận Sự Sống mới, mà Cựu Ước đã ban cho Sự Sống cho Tân ước, và ông phải chết đi khỏi Cựu Ước và chỉ làm cho nó thành một cái bóng. Để được...

⁸³ Đó chỉ là nơi chúng ta đang ở bây giờ. Bây giờ, hãy chịu đựng với tôi. Nhưng đó là ý kiến của tôi. Các giáo hội đã có một cách có hệ thống đến nỗi anh em không thể đi vào một nơi nào đó trừ khi anh em thuộc về một giáo hội. Anh em phải có một thẻ thông công, hay một loại giấy tờ tùy thân nào đó. Và bởi tin điều này, cánh cửa duy nhất tôi gần như mở ra là những Thương Gia này. Và chừng nào họ không phải là một tổ chức, tôi có thể đi vào với họ, nhưng, và để mang Sứ điệp, mà tôi cảm thấy điều đó trong lòng tôi, cho dân sự. Nhưng nó phải có rất hệ thống. Và tôi yêu mến anh chị em những người Ngũ Tuần. Và ngũ tuần không phải là một tổ chức, dù sao đi nữa. Anh chị em cứ tự xưng mình như vậy. Ngũ Tuần là một kinh nghiệm và không phải là một giáo phái.

⁸⁴ Nhưng, anh em thấy, sự việc của nó là, rất khó cho nhiều người. Khi họ nhìn vào Nó và tin Nó, và thấy Nó rất được xác nhận bởi Đức Chúa Trời, trong Lời, tuy nhiên, thật khó để làm chết khối thứ mà anh em đã ở trong đó. “Tôi sẽ làm gì? Tôi có được bữa ăn ở đâu?”

⁸⁵ Gì vậy? Đức Chúa Trời là bữa ăn của anh em. Đức Chúa Trời là điều để anh em nắm giữ. “Trước hết các người hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời, và sự công bình của Ngài.” Tôi sẽ để nó nằm ở đó. Anh em biết tôi đang nói về điều gì.

⁸⁶ Các tiên tri của Đức Chúa Trời bảo chúng ta rằng chúng ta có một trái đất mới, một Trời mới và một trái đất mới. Nếu anh em muốn có lời Kinh Thánh về điều đó, đó là Khải huyền 21. Tôi có thể trích dẫn nó cho anh em, có nó ở đây. Giảng nói, “Tôi đã thấy Trời mới và đất mới: vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã qua rồi.” Nó đã chết. Bây giờ, nếu chúng ta có một trái đất mới, trái đất cũ và trái đất mới không thể tồn tại cùng một lúc. Hay là, thế giới mới và thế giới cũ không thể tồn tại cùng một lúc. Không thể có hai trật tự thế giới cùng một lúc. Bây giờ, để có được trái đất mới, trái đất cũ phải chết. Bây giờ, nếu đất cũ phải chết, thì nó đang sanh ra những cơn đau sinh nở cho một đất mới bây giờ.

⁸⁷ Và thế thì nếu một bác sĩ đi khám cho một bệnh nhân đang trong cơn đau đẻ bây giờ, thì...một trong những điều mà bác sĩ sẽ làm. Mà, tôi đang nói với sự hiện diện của hai hay ba người, tôi biết, về những bác sĩ y khoa giỏi ở đây, những bác sĩ Cơ-đốc. Và tôi—tôi—tôi muốn hỏi quý vị điều này. Một trong những điều đầu tiên mà bác sĩ làm, sau khi ông đã theo dõi bệnh nhân, là tính giờ những cơn đau, những cơn đau sinh nở. Ông tính lần những cơn đau, chúng ở gần nhau như thế nào, và mỗi lần trở nên khủng khiếp hơn bao nhiêu. Lần này đau kinh khủng hơn lần kia. Lần kiếp theo, vẫn đau hơn, đến gần nhau hơn. Đó là cách ông chẩn đoán trường hợp này, bằng những cơn đau sinh nở.

⁸⁸ Ồ, nếu thế giới phải nhường chỗ cho sự ra đời của một thế giới mới, chúng ta hãy xem xét một số cơn đau sanh nở mà chúng ta đang có trên trái đất, và rồi chúng ta sẽ thấy khoảng thời gian

nào và gần như nó ở trong cơn đau sinh đẻ của mình như thế nào.

⁸⁹ Chiến tranh Thế giới thứ Nhất đã cho thấy những cơn đau sinh nở lớn. Nó cho thấy một trong những cơn đau sinh nở đầu tiên của nó sắp chuyển dạ. Bởi vì thời gian đó dành cho nó, chúng ta đã mang đến những quả bom, và chúng ta đã có súng máy, và hơi độc. Và anh em còn nhớ. Có lẽ nhiều người trong anh em không thể nhớ. Tôi chỉ là một cậu bé khoảng tám tuổi, nhưng tôi nhớ họ đã nói về mù tạt và khí clo này, và vân vân. “Thật trông giống như nó vừa mới bắt đầu và,” họ nói, “nó sẽ đốt cháy cả trái đất. Nó sẽ giết chết mọi người.Ồ, nó có thể là một—một—một sự phá vỡ điều đó, chỉ là những cơn gió thổi qua trái đất.” Và mọi người đã sợ chết khiếp về vũ khí khí độc cực kỳ đó! Trái đất đã trải qua, đã trải qua những cơn đau sinh nở đầu tiên của nó.

⁹⁰ Và chúng ta thấy bây giờ, chúng ta đã có một cuộc chiến tranh thứ hai, Chiến tranh Thế giới, và những cơn đau của nó lớn hơn nhiều. Nó kinh khủng hơn mọi lúc, những cơn đau sanh nở của trái đất. Nó hầu như phải sản xuất ra, trong suốt thời gian của bom nguyên tử xảy ra, bởi vì điều đó sẽ hủy diệt cả một thành phố. Nó lớn hơn nhiều so với những cơn đau đốn của Chiến tranh Thế giới thứ Nhất, về sự hủy diệt đối với trái đất.

⁹¹ Bây giờ, nó biết rằng thời điểm giải cứu của nó đã gần kề. Đó là lý do nó rất run rẩy, bối rối, như nó đang có, là bởi vì có một quả bom khinh khí, và những tên lửa trên không mà có thể hủy diệt cả thế giới. Nước này sợ hãi nước kia, cho dù nó nhỏ bé thế nào đi nữa. Họ đã có những tên lửa đó mà họ tuyên bố sẽ chỉ... Một trong số chúng. Họ có thể điều khiển chúng bay qua những ngôi sao và thả chúng xuống bất cứ nơi nào trên thế giới mà họ muốn.

⁹² Nước Nga, như tôi đã nghe tin tức, ngày nọ, nó tuyên bố rằng nó có thể hủy diệt đất nước này, và—và giữ cho các nguyên tử hay các thứ không phá vỡ đất nước của nó. Chúng ta không biết phải làm gì về điều đó. Mọi người đang đưa ra những tuyên bố này, và nó là vậy.

⁹³ Khoa học của con người đã đột nhập vào phòng thí nghiệm vĩ đại của Đức Chúa Trời, cho đến khi họ sẽ hủy diệt chính mình.

Đức Chúa Trời để cho, luôn luôn để cho sự khôn ngoan hủy diệt chính nó. Đức Chúa Trời không hủy diệt bất cứ điều gì. Con người hủy diệt chính mình bởi sự khôn ngoan, như nó đã làm lúc ban đầu, lấy sự khôn ngoan của Sa-tan thay vì Lời Đức Chúa Trời.

Bây giờ, nó biết mình phải sản xuất ra. Nó không thể chịu đựng được điều đó.

⁹⁴ Nước Nga, tôi tin, sẽ hủy diệt đất nước này ngày nay, nếu nó nghĩ rằng nó có thể phá hủy nó, và rồi tự bảo vệ mình. Bất cứ quốc gia nhỏ bé nào cũng có thể làm điều đó. Nhưng, họ sợ, bởi vì họ biết rằng thế giới này không thể đứng trong quỹ đạo của nó dưới những điều kiện như vậy.

⁹⁵ Vì vậy, thế gian biết rằng cơn đau sanh nở của nó rất lớn, nó phải sản sanh ra. Sẽ có một sự sanh ra mới, được sanh ra, cận kề. Tôi biết ơn vì điều đó. Tôi mệt mỏi vì thế giới này. Bất cứ...bất cứ ai đều biết rằng—rằng đây là nơi của sự chết và đau buồn, và tất cả các loại phân biệt, và vân vân. Tôi vui mừng rằng nó phải sanh ra, và tôi vui mừng vì thời điểm đó đã gần. Như Giảng đã nói, xưa, “Đầu vậy, xin hãy đến, lạy Chúa Jêsus.”

⁹⁶ Bây giờ, nó phải thối rữa, dĩ nhiên, như tôi đã nói, để sanh ra mới. Hãy nhìn những gì nó đã thối rữa. Để ý, thưa các anh em của tôi! Nó hoàn toàn bị thối rữa. Nền chính trị và các hệ thống của nó thật thối nát hết sức. Không có một cái xương lành mạnh nào trong nó, trong những hệ thống thế giới của nó, nền chính trị của nó và nền chính trị tôn giáo của nó, và bất kể nó là gì. Một người nói, “Tôi là người của đảng Dân chủ. Tôi là người của đảng Cộng hòa. Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi là tín đồ Báp-tít.”Ồ, toàn bộ sự việc bị thối rữa đến tận cốt lõi. Phải có điều gì đó xuất hiện. Nó không thể đứng vững. Nếu anh em đặt một George Washington hay một Abraham Lincoln ở mọi địa hạt trong nước Hoa Kỳ này, nó vẫn không thể trở lại. Nó vượt ra ngoài sự cứu chuộc.

⁹⁷ Chỉ có một điều duy nhất có thể giúp nó, đó là sự Đến của Đấng Tạo Hóa. A-men.

⁹⁸ Nó biết mình phải sanh ra. Nó đang đau đớn và khốn khổ. Người ta không biết phải làm gì. Người đang nhìn theo hướng này, và người đang nhìn hướng khác, và mọi thứ. Nước này sợ

nước kia. Nước này cố gắng làm điều gì đó sẽ hủy diệt nước này. Nước này đang cố chống lại nước kia, hủy diệt nước kia. Cho đến khi, bây giờ họ đã có nó trong tay của những con người tội lỗi, những kẻ có thể hủy diệt cả thế giới trong thời gian năm phút. Thấy không? Vì vậy nó biết mình không thể chịu đựng được điều đó. Dân sự biết nó không thể chịu đựng được điều đó. Và thế giới biết rằng họ sẽ, nó sẽ xảy ra.

99 Vì, Đức Chúa Trời đã phán nó xảy ra. “Cả trời và đất sẽ bị lửa thiêu hủy.” Đó sẽ là một sự đổi mới của toàn bộ sự việc, để một thế giới mới có thể được sinh ra. Đức Chúa Trời đã nói tiên tri điều đó.

100 Nó thối rữa, trong tất cả các hệ thống của nó, và nó phải làm điều đó, để thối rữa.

101 Đó là lý do tại sao nó, tôi nói, nó rất lo lắng và mặt đỏ, và bối rối. Và động đất, ở khắp mọi nơi, và lên xuống bờ biển. Và những cơn sóng thủy triều ở Alaska, và làm rung chuyển bờ biển, động đất và các thứ. Và nhiều người viết, “Chúng ta sẽ rời bỏ nó chứ? Chúng ta sẽ rời bỏ nó chứ?” Thấy không? Họ không biết phải làm gì. Không có vùng an toàn nào ngoài một Đấng, đó là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống. Và có một điều duy nhất là vùng an toàn, và đó là Ngài. Tất cả những ai ở bên ngoài Đó sẽ bị hư mất, thật chắc chắn như Đức Chúa Trời đã phán vậy.

102 Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào Sách Bác sĩ, nếu trái đất ở trong tình trạng này, và xem thử điều này được cho là xảy ra khi trái đất mới được sinh ra không. Ma-thi-ơ 24, trong Sách Bác sĩ, là Kinh Thánh, và chúng ta hãy xem những gì đã được nói tiên tri, những triệu chứng của nó sẽ là gì.

103 Bây giờ, nếu một bác sĩ biết những triệu chứng của sự ra đời của một đứa trẻ... Và sắp đến lúc đứa trẻ ra đời, ông chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng, bởi vì ông biết rằng đó là thời—thời điểm đứa trẻ được sinh ra. Bởi vì, tất cả các triệu chứng cho thấy; nước—nước ối bị vỡ ra, máu. Và bây giờ...Đã đến lúc. Đứa trẻ được sinh ra, và đã đến lúc cho đứa trẻ được sinh ra. Và vì vậy ông ấy chuẩn bị mọi thứ sẵn sàng cho điều đó.

104 Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán với chúng ta thật chính xác

những gì sẽ xảy ra vào lúc này. Ngài đã bảo chúng ta, trong Ma-thi-ơ 24, rằng Hội thánh, Hội thánh thật, và hội thánh khác, sẽ là...Hội thánh xác thịt, Hội thánh thuộc linh, “Sẽ rất gần gũi với nhau, những kẻ giả mạo, cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn, nếu có thể được.” Điều đó đã xảy ra như thế nào trong thời Nô-ê, “Họ đã ăn, uống, cưới, gả như thế nào,” và tất cả sự vô đạo đức này của thế gian mà chúng ta thấy ngày nay. Kinh Thánh, quyển Sách, Sách Bác sĩ nói điều đó sẽ xảy ra. Vì vậy, khi chúng ta thấy điều này xảy ra, chúng ta biết rằng sự sanh ra đã gần kề. Nó phải là vậy. Vâng, thưa quý vị. Bây giờ, chúng ta nhìn vào điều đó, như—như một quốc gia; như không phải là một quốc gia, nhưng một thế giới.

¹⁰⁵ Bây giờ, hỡi Y-sơ-ra-ên, thưa hội thánh, chúng ta hãy bắt đầu trở lại với nó một vài phút. Và chúng ta hãy đi theo nó trong mười phút tới, có lẽ. Y-sơ-ra-ên đã có những cơn đau sanh nở dưới mỗi nhà tiên tri đã đến thế gian. Nó đã có những cơn đau sanh nở trước Sứ điệp của ông. Vì điều gì nó đã làm? Nhà tiên tri đã có Lời. Và—và nó đã gieo quá nhiều sự thối nát và thực hiện rất nhiều trật tự có hệ thống trong con người của nó, cho đến khi nhà tiên tri này giữ sạch nó ra khỏi nền tảng của mình. Họ bị mọi người ghét bỏ. Vì vậy, do đó, khi Đức Chúa Trời sai đến một nhà tiên tri, chính hội thánh đã đi vào cơn đau sanh nở. Bởi vì, nhà tiên tri, “Lời của Chúa đến với nhà tiên tri, và chỉ người mà thôi.” Đó là, Lời được nói cho thời đại đó được bày tỏ bởi vì tiên tri của thời đại đó, luôn luôn là vậy. Và, các giáo hội, họ xây dựng rất nhiều hệ thống chung quanh Lời, cho đến nỗi ông giữ sạch nó ra khỏi cái xích đu của mình khi ông đến. Nó đã có cơn đau sinh nở.

¹⁰⁶ Đó là gì? Trở lại với Lời! Trở lại với Sự Sống! Những hệ thống không có Sự sống. Chỉ có Lời Đức Chúa Trời mới có Sự sống. Những hệ thống được xây dựng xung quanh Nó, nơi không có Sự sống. Đó là Lời ban cho Sự sống. Sứ điệp của Ngài đã làm rung chuyển dân sót lại trở về với Lời. Một nhóm nhỏ sẽ đi ra và tin. Đôi khi, có lẽ...Trong thời Nô-ê, chỉ có khoảng tám người. Nhưng, dù sao đi nữa, Đức Chúa Trời đã làm rung chuyển dân sót lại. Và, bị phá hủy, phần còn lại của nó phải làm rung chuyển.

¹⁰⁷ Nó đã làm điều đó, qua tất cả các thời đại, cho đến khi cuối cùng hội thánh giao cho họ một Con Người, và Con Người đó là Lời, chính Nó, đã trở nên xác thịt. “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Ngài đã chinh phục mọi ma quỷ, mọi quyền lực trên đất, mà đến chống lại Ngài, chỉ với Lời của Cha. Mọi sự cám dỗ mà Sa-tan đưa cho Ngài, Ngài đã quở trách Sa-tan; không phải với quyền phép của Ngài—của Chính Ngài mà Ngài có, nhưng với Lời của Đức Chúa Trời. “Có lời chép rằng...Có lời chép rằng...Có lời chép rằng...” Vì Ngài là Lời.

¹⁰⁸ Khi Sa-tan tấn công Ê-va, nàng không phải là Lời, vì vậy đã thất bại. Khi nó tấn công Môi-se, cũng làm giống như vậy. Nhưng khi nó đụng vào Con Đức Chúa Trời, Ngài là điện thể mười ngàn vôn. Điện đó hất tung những chiếc lông vũ bay ra khỏi hắn, khi Ngài đến lại và phán, “Có lời chép rằng, ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.’” Đó là Con Người đó, đã trở nên xác thịt. Lời Đòi đòi của Đức Chúa Trời, chính Ngài, được bày tỏ trong một thân thể xác thịt ở đây trên đất, để tượng trưng cho Lời.

¹⁰⁹ Đó là cách Ngài biết những gì trong lòng họ. Đó là cách Ngài có thể nói cho biết Phi-líp ở đâu, ông là ai. Ông có thể nói cho Si-môn Phi-e-rơ biết ông là ai. Đã nói với người đàn bà bên giếng. Tại sao? Ngài là Lời. Đúng thế. Kinh Thánh nói, trong Hê-bơ-rơ chương thứ 4, “Lời của Đức Chúa Trời mạnh hơn, sắc hơn gươm hai lưỡi, cắt thấu vào tận xương tủy, và là Đấng Phân Biệt những ý tưởng và những ý định trong lòng.”

¹¹⁰ Ồ, những thầy tế lễ Pha-ri-si bị mù đó không thể thấy rằng Đó là Lời được bày tỏ, vì họ đã gói gọn trong một chức tế lễ và một hệ thống. Và hệ thống cũ đã phải nhường chỗ. Đó là Lời, nhưng những gì đã được hứa đã được ứng nghiệm. Vì vậy nếu nó được ứng nghiệm, nó phải bị thối rữa. Đó là vỏ trấu. Hạt Giống tiếp tục.

¹¹¹ Môi-se không thể mang đến sứ điệp của Nô-ê. Chúa Jê-sus cũng không thể mang đến sứ điệp của Nô-ê, bởi vì đó là một thời đại khác. Và hạt giống cũ thì đúng, nhưng nó đã phục vụ cho mục đích của nó và đã chết và chết đi. Sự biến đổi từ cái cũ sang cái

mới, nơi Sự sống đã ở, là những gì đang làm cho dân sự lo lắng, những gì khiến họ lo lắng cho đến ngày hôm nay.

¹¹² Chúng ta không xây một bức tường, giống như chúng ta bắt đầu với sứ điệp của Luther, đi thẳng xuống một đường thẳng, hay một sứ điệp Ngũ Tuần. Đúng thế. Chúng ta đang rẽ sang một bước ngoặt. Chúng ta đang xây dựng một tòa nhà. Lời Đức Chúa Trời là bản thiết kế. Bất cứ ai cũng có thể chạy trên đường thẳng, nhưng phải có một người thợ xây để rẽ góc. Phải có quyền năng của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Phải có một người được xức dầu từ Thiên đàng, được sai xuống để làm điều đó. Nó có, trong mọi thời đại. Và trong thời đại của các tiên tri, Lời của Chúa đến qua những tiên tri đó, và họ rẽ những góc đó, tạo nên những sự khác biệt đó. Nhưng những người xây dựng muốn xây một bức tường. Nó không phải là một bức tường, chút nào, đó là một tòa nhà, một tòa nhà của Đức Chúa Trời.

¹¹³ Bây giờ, chúng ta cảm thấy và biết rằng Đây là Lẽ thật, rằng các hệ thống đã thối rữa trong mọi thời đại. Và mỗi một hệ thống của họ phải thối rữa và chết đi, cho đến khi nó sanh ra Hội thánh đó. Từ trong mớ hỗn độn thối nát đó đã xuất hiện Lời, chính Nó. “Lời của Chúa đến với các đấng tiên tri.” Không bao giờ đến với các thầy tế lễ; Nó đến với các nhà tiên tri.

¹¹⁴ Và để ý, và khi Nó xảy ra, cuối cùng Lời đó hoàn toàn được sinh ra ở đây trong xác thịt con người. Sự đầy đủ của bốn tánh Đức Chúa Trời an nghỉ trong Ngài. Ngài là Lời. Các tiên tri là một phần của Lời, Lời dành cho thời đại của họ. Chúng ta, ngày nay, là một phần của Lời, những người đi theo Lời. Nhưng Ngài là sự đầy đủ trọn vẹn của Lời. Ngài là Lời. Ngài phán...

¹¹⁵ Khi họ đang buộc tội Ngài, tự xưng chính Ngài bình đẳng với Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là Con Đức Chúa Trời, họ nói với Ngài, “Ồ, Ngài tự xưng Ngài là Đức Chúa Trời.”

¹¹⁶ Ngài phán, “Chẳng phải đã chép trong luật pháp của các người, mà các người gọi những kẻ mà Lời của Đức Chúa Trời đã đến với là, ‘các thần,’ các đấng tiên tri sao? Và họ đã vậy. Thế thì làm sao các người có thể lên án Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?”

117 Nơi mà, sự đầy trọn của bốn tánh Đức Chúa Trời đã an nghỉ trong Con Đức Chúa Trời. Ngài là sự bày tỏ trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Đó là những gì cuối cùng...Sự sanh ra đau đớn dưới những vị tiên tri đó, tại sao, họ là Lời, họ chỉ đến sự trọn vẹn đó của chính họ, sự trọn vẹn của Lời. Và rồi cuối cùng các hệ thống chết đi, cho đến khi, “Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

118 Hãy xem nó được miêu tả như thế nào trong Gia-cốp. Hãy xem nó được miêu tả như thế nào trong Giô-sép, một cách chính xác. Được anh em mình-...được cha mình yêu mến; bị anh trai mình căm ghét, vô cớ. Ông là người thuộc linh, có thể nói trước các sự việc, và thông giải những giấc mơ. Ông không thể tránh được điều đó. Ông chỉ được sinh ra như vậy. Ông đã được định trước là điều đó. Nhưng, bị anh em của ông ghét bỏ, và cuối cùng bán ông với giá ba mươi miếng bạc, gần như ba mươi miếng. Và được đưa lên, ngồi bên tay hữu của Pha-ra-ôn. Hãy xem, ông ở trong tù, có một người quan dăng rượu và một quan dăng bánh; một người bị hư mất và một người được cứu.

119 Chúa Jêsus trong tù của Ngài, trên thập tự giá; một người bị hư mất, một người được cứu. Chính xác. Và rồi được tôn cao lên trời và ngự xuống trên Ngai của Đức Chúa Trời. Và khi Ngài rời đi lần nữa, sẽ có một tiếng đi trước, “Hãy quỳ gối,” và mọi lưỡi đều xưng ra.

120 Và khi Giô-sép rời ngai và bắt đầu vi hành, một tiếng kèn vang lên, và mọi đầu gối phải quỳ xuống. “Giô-sép đang đến.”

121 Vì vậy, một ngày nào đó tiếng Kèn vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, những kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại, và mọi đầu gối sẽ quỳ xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng ra với Lời này. Nhưng Ngài đang đến sau điều gì? Ngài đang đến đây để làm gì?

122 Để ý, nó đã sanh ra Lời trọn vẹn này mà đã trở nên xác thịt, dưới những cơn đau sinh nở của các đấng tiên tri đã kêu lớn ra, “Ngài đang đến! Ngài đang đến! Ngài đang đến!”

123 Bây giờ, nhưng nó đã không có một tiên tri trong bốn trăm năm, theo lịch sử và Kinh Thánh, từ Ma-la-chi cho đến Giăng. Họ chỉ có những nhà thần học, những thầy tế lễ, những mục sư. Bây giờ ở đây chúng ta có thể tưởng tượng, nếu không có điều đó, hệ

thống của nó phải ở trong tình trạng thối nát gì, bốn trăm năm không có một Sứ điệp trực tiếp, về CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, từ Đức Chúa Trời. Vì vậy, các thầy tế lễ, các nhà tiên tri, và vân vân, đã đưa nó vào một mớ hỗn độn kinh khủng. Nó đã bị thối nát.

¹²⁴ Rồi Giảng, Ê-li được hứa trong Ma-la-chi 3, không phải Ma-la-chi 4. Ma-la-chi 3, bởi vì Chúa Jêsus đã nói điều tương tự trong—trong Ma-thi-ơ chương 11.

¹²⁵ Khi mắt chim ưng của Giảng đã bị mờ đi, như tôi tin *Những Thời Đại Đầu Tiên* của Pember diễn tả, và ông nói, “Hãy đi hỏi Ngài xem Ngài có phải là Đấng ấy không, hay chúng ta nên trông đợi một người khác.” Thấy không?

¹²⁶ Và Ngài phán, Chúa Jêsus, sau khi sai các môn đồ trở về, sau khi bảo họ ở lại buổi nhóm và xem điều gì đã xảy ra. “Và hãy đi, tỏ cho Giảng những điều này. Và phước cho người không bị vấp phạm.”

¹²⁷ Ngài quay lại và nhìn các môn đồ của Ngài và dân sự mà Ngài đang phán với. Ngài phán, “Các người đã đi ra để xem gì khi người đi gặp Giảng?” Ngài phán, “Có phải các người đi ra để xem một người mặc đồ tốt chăng?” Và Ngài phán, “Ta nói cùng các người, đó là loại người ở lại trong các cung điện của các vua.” Ngài phán, “Có phải người đi ra để thấy một—một—một cây sậy bị gió rung chăng?”

¹²⁸ Nói cách khác, mọi vật nhỏ đến, đều làm con người rung động bởi nó? “Tôi bảo ông, nếu các ông chỉ đến và gia nhập nhóm của chúng tôi, chúng tôi có thể cho ông một mức lương tốt hơn.” Không phải John. “Nếu ông không rao giảng chống lại *điều này* và *điều kia*, ô, ông có thể gia nhập vào các nhóm của chúng tôi.” Không phải John.

¹²⁹ Phán, “Thế thì các người đi ra để xem điều gì, một đấng tiên tri chăng? Và Ta nói cùng các người, còn hơn cả một đấng tiên tri. Vì nếu các người có thể nhận lãnh điều đó, thì đây là đấng đã được đấng tiên tri nói đến, phán, “Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, để dọn đường.” Đó là Ma-la-chi 3:1.

¹³⁰ Không phải Ma-la-chi 4, chút nào. Đó là một sự khác biệt. Bởi vì, rằng Ê-li đến, thế gian sẽ bị thiêu hủy ngay lập tức, và người

công bình bước ra trên tro tàn của kẻ ác.

¹³¹ Bây giờ, để ý. Sứ điệp của ông không bao giờ khuấy động họ rất nhiều khỏi giấc ngủ giáo hội của họ. Họ chỉ nói, “Có một người điên ở dưới đó. Anh ta đi ngang qua, chẳng bao lâu nữa. Tự xưng mình là điên rồ; anh ta đang cố đim người ta xuống nước ở đó. Thấy không? Tại sao chẳng có gì với lão già đó.Ồ, ông ta thậm chí không có mặc loại quần áo thích hợp. Ông ta có quần một tấm da cừu quanh người.Ồ, ông ta nghèo như con gà tây của Gióp. Tại sao, ông đã từng ra khỏi thần học viện nào? Thề thông công gì? Chúng ta thậm chí sẽ không hợp tác trong những buổi nhóm của ông ấy. Chúng ta sẽ để ông ta ở lại dưới đó và chết đói.” Thấy không? Thế giới không thay đổi rất nhiều, các hệ thống cũng không thay đổi.Ừ-m. “Nhưng chúng ta sẽ cứ để ông ấy ở lại dưới đó. Ông ấy không có bất cứ...”

¹³² Anh em biết tại sao ông ấy đã không có chữ? Nên nhớ, cha ông là một thầy tế lễ. Nhưng tại sao ông không nối dõi cha mình, điều mà con cái thường làm trong những ngày đó? Bởi vì ông đã có điều gì đó, Sứ điệp quá lớn lao. Ông đã giới thiệu Đấng Mê-si, vì Đức Thánh Linh đã phán vậy. Dân còn sót lại đó đã được mang trở lại bởi Sứ điệp của Gáp-ri-ên, ở dưới đó, biết rằng điều đó sẽ là vậy. Vì vậy chúng ta được kể, khoảng chín tuổi, ông đi đến đồng vắng. Sau khi mất cha và mẹ, ông đã đi vào đồng vắng, vì ông phải nghe một cách chính xác.

¹³³ Bởi vì, trong tòa nhà thần học vĩ đại đó ở đó, họ đã nói, “Bây giờ, tôi biết rằng ông được cho là người loan báo về Đấng Mê-si. Ê-sai đã nói rằng ông sẽ đến, vì vậy ông sẽ là tiếng nói đó. Bây giờ, ông không nghĩ rằng Anh Jones ở đây thật sự đáp ứng điều đó một cách chính xác sao?” Và anh ấy sẽ dễ dàng bị thuyết phục.

¹³⁴ Nhưng ông không hề học bất cứ hệ thống nào của họ. Sứ điệp của Ngài quá quan trọng. Ông đã đi ra vào đồng vắng, để ở lại.

¹³⁵ Để ý. Sứ điệp của ông không giống như một nhà thần học. Ông đã sử dụng các hình bóng. Ông nói, “Ồ, các người là dòng dõi của những con rắn.” Gọi những giáo sĩ đó là, “những con rắn.” Điều này, một trong những điều tồi tệ mà ông đã tìm thấy trong đồng vắng, một trong những vật khó nắm bắt, là những con rắn. Và ông nghĩ, “Đó gần như là sự so sánh tốt nhất mà tôi

biết.” Ông nói, “Hỡi dòng dõi rắn lục, ai đã cảnh báo các người khỏi cơn thịnh nộ sắp đến? Đừng bắt đầu nói, ‘Chúng tôi thuộc về *điều này* và *điều kia*,’ vì Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.” “Những hòn đá này,” những gì ông đã tìm thấy trong đồng vắng và trên bờ lạch.

¹³⁶ “Cũng vậy cái rìu,” những gì ông đã sử dụng trong đồng vắng, “đã đặt ở gốc cây,” những gì ông đã thấy trong đồng vắng. “Mọi cây không sanh trái tốt,” ông biết mình kiếm củi ở đâu, đấy, “bị chặt xuống và quăng vào lửa,” để làm củi chụm. Thấy không? Sự điệp của ông không phải là một giáo sĩ, chút nào. Đó là theo tự nhiên, trong đồng vắng.

¹³⁷ Nhưng ông có Sự điệp để thông báo, và có đức tin vào Sự điệp của mình, để nói, “Đấng Mê-si đó, rất gần đến, cho đến nỗi Ngài ở ngay đây giữa các người bây giờ. Ta nói cùng các người, có một Đấng đang đứng giữa các người, mà các người không biết, Ta không đáng cởi giày của Ngài. Ngài sẽ làm phép báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và Lửa.”

“Ngài là Ai, Giảng?”

“Tôi không biết.”

¹³⁸ Nhưng một ngày nọ, có một Người trẻ tuổi đi xuống sông, một Người trông bình thường. Chỉ trong một...Giăng Báp-tít thân mến đang đứng ở đó, vị tiên tri thân mến được phước, và ông nhìn qua sông Giô-đanh. Ông nói, “Kìa, đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi thế gian đi.”

“Làm sao ông biết Ngài, Giảng?”

¹³⁹ “Ngài ở trong đồng vắng, đã bảo tôi đi làm phép báp-têm bằng nước, phán rằng, ‘Trên Đấng mà người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống, Ngài là Đấng sẽ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’”

¹⁴⁰ Sự điệp của Ngài không thể đến từ quan điểm thần học hay hệ thống tín điều nào đó do con người tạo ra. Nó phải đến trực tiếp từ Đức Chúa Trời.

¹⁴¹ Vì, Sự điệp của ông đã không lay chuyển họ nhiều lắm. Họ nghĩ, “Ồ, ông ấy nói ông ấy đã thấy Điều đó. Tôi nghi ngờ điều đó

rất nhiều. Tôi không thấy gì cả. Tôi đã nhìn. Ồ, chao ôi! Tôi không thể thấy gì về điều đó,” các thầy tế lễ và họ nói.

142 Nhưng ông đã thấy Nó, và chúng ta biết bây giờ ông đã thấy Nó. Chắc chắn, ông đã thấy. Nhưng anh em để ý nó có gì không?

143 Nó không bao giờ khuấy động họ ra khỏi giấc ngủ. Họ tiếp tục, chặt đầu ông, giống như vậy. Nhưng nó—nó không bao giờ khuấy động họ.

144 Nhưng nó đã lấy dân sót lại, những người mà có Sự sống trong họ, nhóm nhỏ đó, An-ne và—và Si-mê-ôn, và một vài người trong số đó đang chờ đợi sự Đến của Chúa. Và An-ne, trong đền thờ, bị mù, một nữ tiên tri hầu việc Chúa bằng những lời cầu nguyện. Và rồi một ngày nọ khi bà ở trong Thánh Linh...

145 Và Si-mê-ôn đã nói tiên tri và nói, một ông già, ông nói, “Đức Thánh Linh đã bảo tôi rằng tôi sẽ không thấy sự chết cho đến khi tôi nhìn thấy Đấng Christ của Chúa.”

146 Ồ, một số thầy tế lễ, anh em biết, đã nói, “Ông già tội nghiệp, ông ấy chỉ hơi mất trí một chút, anh biết đấy. Ồ, ông ấy đã gần đất, và xa trời lúc này. Ồ, cứ để mặc ông lão. Ông ấy là một ông già đáng kính. Nhưng ông ấy hầu như...”

147 Nhưng, anh em thấy, ông đã có những gì? Điều đó đã được bày tỏ cho ông bởi Đức Thánh Linh.

148 Đó cũng là điều được bày tỏ cho anh em dân sự chiều nay. Đức Thánh Linh đã mang anh em đến đây vì lý do nào đó. Một số...Đức Thánh Linh! Hãy nhìn những linh mục này và giáo sĩ ở đây từ Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, và tất cả. Họ đã cảm động bởi Đức Thánh Linh. Thì giờ là đây. Vì vậy Đức Thánh Linh đã hành động trên họ, và họ đang tìm kiếm Nó, đói khát. Thế thì, chỉ trong một...

149 Ngày nọ, anh em biết đấy, không có ti-vi. Cảm ơn Chúa vì ngày đó.

150 Vì vậy, họ, họ đã ở trên những sườn đồi của xứ Giu-đa. Có một—một Hải Nhi được sinh ra. Một Ngôi sao xuất hiện, và vân vân.

151 Nhưng sau tám ngày, người mẹ mang Hải Nhi nhỏ bé đến, được quấn trong vải tã. Đó là vải tã. Tôi nói...đã nói đó là...Họ

không có gì để mặc cho. Đó là một—một miếng giẻ nhỏ từ cái ách của một con bò, tôi được kể, đó là miếng vải tã của Ngài. Ở đây Giô-sép đến và họ, đến với Hai Nhi nhỏ bé này.

¹⁵² Tôi hình dung những người mẹ đứng cách xa, với những đứa con bé bỏng của họ với những công việc may vá và mọi thứ. Nói, “Nhìn kia. Thấy không? Thấy không? Cô ấy đấy. Thấy không? Cô ấy đã có thai bởi người đàn ông đó. Ở đây cô ấy bước vào. Đó, hãy tránh xa cô ấy. Hãy giữ khoảng cách.” Họ vẫn nghĩ giống như vậy.

¹⁵³ Nhưng, Ma-ri, với Hai Nhi đó trong tay, không quan tâm họ nghĩ gì. Nàng biết Con đó là Ai.

¹⁵⁴ Và mỗi tín hữu tin nhận Lời Đức Chúa Trời vào lòng cũng vậy! Tôi không quan tâm những gì hệ thống nói. Anh chị em biết Nó là gì. Đó là một lời hứa của Đức Chúa Trời. Nó đã được bày tỏ cho anh chị em bởi Đức Thánh Linh, khi anh chị em bị phủ bóng bởi Quyền năng của Ngài. Anh chị em biết Nó ở đâu. Không ai có quyền rao giảng Phúc âm cho đến khi người đó gặp Đức Chúa Trời ở phía sau của sa mạc trong bụi cây đang cháy đó, đến nỗi không có hệ thống giáo hội nào trên thế giới có thể giải thích Nó sai lạc khỏi anh chị em. Anh em đã ở đó. Nó đã xảy ra với anh. Tôi không quan tâm những gì hệ thống nói. Anh em là người làm chứng về điều đó. Ha-lê-lu-gia! Tôi cảm thấy giống như người đàn ông già da màu mà tôi đang nói về, “Tôi không có chỗ ở trên đây bây giờ.” Thấy không? Tôi cảm thấy rất sùng đạo vào lúc này, khi tôi nghĩ. Và điều đó đúng. Đức Chúa Trời, chính Ngài, đã bày tỏ cho anh em.

¹⁵⁵ Si-mê-ôn đã có lời hứa. Ngồi trong phòng làm việc của ông sáng hôm đó, ồ, tôi đoán có thể có vài trăm trẻ sơ sinh được mang đến, mỗi buổi sáng. Khoảng hai triệu rưỡi người Do Thái trong đất nước, và những đứa trẻ này đến, và nhiều trẻ em được sinh ra. Cứ tám ngày một lần người mẹ phải đến, dâng của lễ cho sự thanh tẩy. Và bây giờ ở đây đến...Si-mê-ôn, đang ngồi ở đó, anh em biết đấy, có lẽ đang đọc cuộn sách của Ê-sai. Tôi không biết. Nhưng đột nhiên...

¹⁵⁶ Bây giờ, nếu Đức Thánh Linh đã hứa với anh em, Đức Thánh Linh phải giữ lời hứa đó, nếu Đó thực sự là Đức Chúa Trời. Ngài,

nếu Ngài...

¹⁵⁷ Nếu một người đi qua và nói một điều nào đó, Đức Chúa Trời không hỗ trợ điều đó, nó không phải là Kinh Thánh, ngay từ đầu. Hãy quên nó đi. Và nếu ông ấy nói như vậy, và Đức Chúa Trời vẫn không ủng hộ nó, thì nó vẫn sai.

¹⁵⁸ Bởi vì, Đức Chúa Trời thông giải Sứ điệp của Ngài. Ông là người thông giải của Chính Ngài. Những gì ông nói ứng nghiệm, thì Đức Chúa Trời phán, “Hãy nghe người, vì đó là Lẽ thật.” Đó chỉ là lẽ thường. Nếu người nói nó xảy ra, và nó xảy ra, điều đó là cách chúng ta biết nó. Nó phải xảy ra mọi lúc, chính xác là Lẽ thật, bởi vì Đức Chúa Trời không nói dối.

¹⁵⁹ Và vì vậy ở đây là Si-mê-ôn đang ngồi đó, chịu sự bắt bớ. Ông là dân sót lại. Ông đã nghe về Giăng, và những người còn sót lại của thời đó. Và ở đây ông đang ngồi đó, lắng nghe cuộn giấy này, biết. Tôi muốn nói, biết rằng Giăng sẽ đến, bởi vì ông—ông là một phần của dân sót lại. Lời đã được bày tỏ cho ông. Và đột nhiên, khi Hải Nhi đó đi vào đền thờ, thì nhiệm vụ của Đức Thánh Linh bày tỏ rằng Nó đã ở đó. Vì thế ông, được Thánh Linh cảm động, đi ra khỏi phòng nghiên cứu nhỏ, đi thẳng xuống qua hành lang, đụng vào hàng người nữ đó. Đi thẳng xuống dọc theo hàng phụ nữ đó cho đến khi ông đi xuống nơi có Hải Nhi nhỏ bé này, tất cả họ đều tránh xa. Ấm Con Trẻ trong tay, thưa rằng, “Lạy Chúa, xin để tôi tới Ngài ra đi trong sự bình an, vì mắt tôi đã nhìn thấy sự cứu rỗi của Ngài.”

¹⁶⁰ Và vào lúc đó, một người được chọn khác trong nhóm nhỏ này trong thời đó, là An-ne, một nữ tiên tri. Bà ấy đang ngồi ở đó, bị mù, trong một góc. Đã đứng lên, bị mù. Ở đây bà đến, được dẫn dắt bởi Thánh Linh, giữa tất cả phụ nữ và dân sự đang chen chúc nhau trong và ngoài đền thờ, cho đến khi bà đến thẳng nơi Hải Nhi Đấng Christ đã ở.

¹⁶¹ Nếu Đức Thánh Linh có thể dẫn dắt một người đàn bà mù đến với Ngài, thế còn một nhóm Ngũ Tuần được cho là có thị lực của anh em thì sao? Tôi sẽ không đi xa hơn. Anh em biết đấy, từ đó trở đi. Để ý. Ô, chao ôi! Làm thế nào mà hội thánh đó phải ở trong tình trạng lộn xộn kinh khủng một lần nữa, nó chắc

chấn phải như vậy, trong thời đó! Nhưng nó đã làm rung chuyển những người còn sót lại, như tôi đã nói.

¹⁶² Bây giờ chúng ta hãy thành thật. Nếu chúng ta thấy hội thánh đó trong tình trạng đó ngày hôm nay, há chúng ta lại không đến vào thời điểm đó lần nữa sao? Bây giờ chỉ cần nhìn vào những điều của lời hứa, của Kinh Thánh, mà sẽ xảy ra trong hội thánh vào lúc này. Chúng ta thấy những gì đang xảy ra trên thế giới, và chúng ta thấy nó đã kết thúc. Bây giờ chúng ta hãy nhìn vào hội thánh.

¹⁶³ Nó, hội thánh, đã có những cơn đau sanh nở dưới thời Luther. Bây giờ, chúng ta biết có bảy thời đại hội thánh, và bảy sứ giả cho họ các thời đại hội thánh, theo Khải huyền. Bây giờ, khi Luther phải xuất hiện, điều đó chắc chắn đã đưa hội thánh vào cơn đau sanh nở, nhưng nó đã sanh ra một Luther. Đúng vậy.

¹⁶⁴ Sau đó, nó lại gặp rắc rối, vì vậy nó đã sanh ra một Wesley. Đúng vậy.

Đã xuất hiện lần nữa, và nó sanh ra một Ngũ Tuần.

¹⁶⁵ Mỗi sứ giả trong thời đại của họ, đã làm rung chuyển...trở lại với Lời, Sứ điệp của thời đại họ, Sứ điệp theo Kinh Thánh. Tôi đã có sẵn, một cuốn sách, về điều đó, lời bình của bốn chương đầu tiên của Khải huyền. Hãy đọc nó, ngay khi chúng ta in được nó. Và nó chứng minh, vượt ra ngoài bóng dáng của sự nghi ngờ, sứ điệp của Luther là gì, sự xưng công bình; sự nên thánh là gì, tiến trình tiếp theo trong sự sinh ra xác thịt. Và rồi đến những người ngũ tuần, chính xác.

¹⁶⁶ Bây giờ, để ý, mỗi thời đại đã làm rung chuyển hội thánh và cho nó những cơn đau sanh nở. Nhưng họ đã làm gì? Sau khi cơn đau sanh nở đến, thay vì tiếp tục với Lời, họ có một nhóm người với nhau giống như nhóm người đầu tiên đã làm. Thật chính xác. Ngay sau sự rung chuyển của các sứ đồ, thì chúng ta thấy nó biến đi một lần nữa. Rồi chúng ta tìm thấy, nhiều người khác đến, Agabus và nhiều nhà cải chánh vĩ đại trở lại thuở ban đầu. Mỗi thời đại đã làm, khi anh em nghiên cứu Hội đồng Tiền Nicaea, các Giáo phụ Nicaea, và tất cả trở lại. Anh em tìm thấy

tất cả trong đó. Mỗi thời đại được rung chuyển, mỗi lần một sứ giả đến với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

167 Bây giờ nó đang ở trong giai đoạn tồi tệ nhất, mà, theo Kinh Thánh, mà nó đã từng có. Chúng ta đang ở trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê, “Một thời đại hội thánh giàu có, nhưng mù lòa, mà không biết điều đó.”

168 Không có nơi nào trong Kinh Thánh mà Đấng Christ đã từng bị đuổi ra khỏi hội thánh, ngoài thời đại Lao-đi-xê. Nó đang ở trong thời đại tồi tệ nhất. Nó là thời đại thối nát nhất nó từng có. Nói, “Ta ngồi như một nữ hoàng, không cần gì cả.”

169 “Và không biết rằng mình lòa lổ, khốn khổ, mù lòa, nghèo ngật, và không biết điều đó.” Vâng, thưa quý vị. Phán, “Ta khuyên người, hãy đến mua thuốc xức mắt từ Ta, để Ta có thể mở mắt người.” Và điều đó sẽ—điều đó chắc chắn sẽ...Thuốc xức mắt của Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ mang Sự Sáng đến với hội thánh nếu nó muốn mở mắt ra với những gì Đức Chúa Trời đã phán.

170 Để ý, nhanh lên bây giờ. Bây giờ, nó đang ở trong giai đoạn đó, vượt ra ngoài cái bóng của sự nghi ngờ. Chúng ta đang ở trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê.

171 Bây giờ, sứ giả của nó được hứa, trong Ma-la-chi chương thứ 4. Ngài đã hứa làm điều đó. Và Sứ điệp là mang Lời trở lại, mang dân sự trở lại với Lời. Sự sanh ra là có. Nó sẽ được giải cứu, về một sự Sanh ra mới, theo Ma-la-chi 4.

172 Trong thế giới giáo hội ngày nay, có hai hệ thống đang hoạt động. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ. Bây giờ tôi muốn xem anh em sẽ nói “a-men” về điều này không. Có hai hệ thống đang hoạt động trong thế giới hội thánh ngày nay. Tôi sẽ trút bỏ gánh nặng này ra khỏi vai tôi, và rồi tôi giải quyết nó. Tất cả chúng ta đều biết rằng đó là Lời của Đức Chúa Trời, và hệ thống giáo phái. Có hai hệ thống đang làm việc. Cũng giống như đã xảy ra, Gia-cốp và Ê-sau; người này theo Thánh Linh, người kia theo xác thịt. Và nó là gì? Ê-sau và Gia-cốp đã đánh nhau trong tử cung của người mẹ, ngay cả khi họ được sinh ra. Và các giáo phái và Lời cũng vậy, tranh chiến, chống lại nhau. Họ đã có, kể từ lần đầu tiên Luther

mang đến cuộc cải chánh đầu tiên. Tôi hy vọng điều đó đủ đơn giản để anh em có thể hiểu nó. Thấy không?

¹⁷³ Những người này, nếu họ chọn *Điều này* và đi ra với Nó, họ có thể có ý nghĩa hơn với Nó, đấy, để mang Nó đến một nơi anh em muốn. Tôi chỉ muốn đặt Hạt giống này, rồi hy vọng họ làm cho Nó đến với Sự sống. Hãy lưu ý. Thấy không?

¹⁷⁴ Nó luôn luôn là thế. Đó là lý do nó mang những cơn đau sanh nở, bởi vì có một cuộc chiến trong nó.

¹⁷⁵ Có một Ê-sau, một người của thế gian, rất sùng đạo. Và, ồ, ông ấy được lắm, một người tốt, trong sạch, đạo đức, theo như tôi biết, nhưng ông ta không biết gì về Quyền trưởng nam đó. Ông được sinh ra theo cách đó. Ông đã định hình theo cách đó.

¹⁷⁶ Và Gia-cốp, tôi không quan tâm ông ta là gì, ông muốn Quyền thừa kế đó. Ông là người thuộc linh.

¹⁷⁷ Và hai người đó, ngày nay, đang ở trong lòng của hội thánh. Có một hệ thống lớn vĩ đại đang cố gắng hình thành, gọi là Hội đồng Giáo hội Thế giới. Và từ lòng của hội thánh sanh ra hai đứa con. Anh em cứ đánh dấu lời tôi. Thế giới...

¹⁷⁸ Lời phải giải cứu Hội thánh Cô Dâu Lời. Hội thánh phải được giải cứu khỏi nó, một Cô Dâu cho Đấng Christ. Họ đã ngủ trong mọi thời đại sẽ tạo nên Cô Dâu đó mà đi ra trên Lời mà họ tiếp tục bước ra, giống như từ chân đến đầu của anh em. Nó trở nên—trở nên vĩ đại hơn, và anh em phải có nhiều hơn, và vân vân. Khi thân thể lớn lên, thì Thân thể của Đấng Christ cũng lớn lên. Và rồi cuối cùng Đầu sẽ đến với Nó, Đầu của Nó sẽ, bây giờ, nếu chúng ta để ý, bởi vì Nó là—Nó là tất cả đều được liên kết với Đầu. Đầu thực hiện sự xoay, kéo.

¹⁷⁹ Nhưng những hệ thống này sẽ không phát triển ra từ Điều đó, bởi vì nó là một hệ thống, và nó không thể sanh ra. Một cây cỏ gai không thể sanh ra một đám lúa mì. Nhưng cả hai đều ở trong cùng một cánh đồng, được tưới bởi cùng một nguồn nước, và cùng một ánh sáng mặt trời. Một là Lời; một thì không phải là Lời. Và hai người họ đang đánh nhau. Họ đã chiến đấu kể từ cuộc cải cách đầu tiên, và họ vẫn đang chiến đấu.

¹⁸⁰ Bây giờ, tôi không phải đi xa hơn về điều đó, phải không? Chắc chắn anh em biết tôi đang nói về điều gì. Vâng, thưa quý vị. Chúng ta đây. Thế đây, một hệ thống. Anh em đang ở trong hệ thống nào?

¹⁸¹ Cứ tưởng tượng bây giờ, nếu anh em đã sống lại trong những ngày khác, dưới cú đâm choáng váng của các vị tiên tri của Đức Chúa Trời và những Lời được đưa ra, anh em muốn ở phía nào lúc đó?

¹⁸² Ồ, anh em có sự lựa chọn giống như vậy ngày hôm nay. Nó đang chuẩn bị sanh ra Lời hoàn hảo ở đó, và Lời đang đến cho Cô Dâu Lời. Như một—một người nữ là phần của một người đàn ông, bị lấy đi khỏi người đó, vì vậy Hội thánh sẽ phải là một Hội thánh tuân giữ Lời, mọi Lời của Kinh Thánh; không phải những hệ thống, những giáo điều, hay bất cứ điều gì được thêm vào Nó. Nó sẽ phải ở trong một Lời thuần khiết, tinh khiết, trinh nguyên. Đúng.

¹⁸³ Và trong thời đại Ánh Sáng của Luther, khi hội thánh bị nhốt lại, Luther buộc phải mở ra. Nó đã trải qua sự đau đớn, nhưng ông bước ra, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin. Và đây không phải là tiệc thánh.”

¹⁸⁴ Bây giờ, chúng ta thấy rằng, dưới thời của John Wesley, nó lại đau đớn, nhưng đã có—có một Wesley được sinh ra. Nhưng ông đã làm gì? Đi trở lại ngay giống như mẹ đã làm.

¹⁸⁵ Rồi dưới thời ngũ tuần, cha và mẹ của anh em đi ra khỏi điều đó và ghét nó. Họ đi ra ngoài đường phố, mẹ anh em không mang vớ, đập vào một cái hộp thiếc cũ, và nói về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, và cây đàn ghi-ta cũ nào đó. Họ nằm trên đường ray xe điện, ngồi trong tù suốt đêm. Và chúng ta quá cứng nhắc, và quay trở lại ngay trong một tổ chức và tự làm cho mình bị vấy bùn giống như vậy, họ đã kéo con cái của họ trở vào lại, chỗ mà họ đi ra. Người ta sẽ đào mồ họ. Họ sẽ xấu hổ về anh chị em. Tôi biết điều đó khó chịu, nhưng đó là Lẽ thật.

¹⁸⁶ Anh em nói, “Tôi nghĩ anh yêu dân sự.” Nếu tình yêu thương không đúng đắn, thì làm sao anh chị em có thể sản sinh ra tình

yêu thương? Tình yêu thương là sự sửa trị. Và tôi yêu thế giới... Tôi—tôi sốt sắng với hội thánh của Đức Chúa Trời.

¹⁸⁷ Và để thấy những hệ thống này đang trói buộc nó dưới những giáo điều, đang thối nát. Và Đức Chúa Trời tuyên bố Lời Ngài là Lễ thật, và họ vẫn nắm giữ nó. A-men. Đúng vậy. Anh chị em biết đó là sự thật, thưa anh, chị em. Đó chỉ là Đây. Đó là cách đơn giản để nói Nó. Nó—nó không phải là sự phá vỡ của tiếng Hy Lạp, và các thứ, nhưng đó là sự phá vỡ và bày tỏ ý thức thông thường. Chắc chắn anh chị em có thể hiểu Điều đó. Hai và hai là bốn. Thấy không? Bây giờ chúng ta biết rằng Điều đó đúng.

Bây giờ, Lời phải sản sinh ra Cô Dâu.

¹⁸⁸ Nhưng hệ thống cũ phải giữ kiểu của nó. Nó phải sản sinh ra một Ê-sau đã bán quyền trưởng nam của mình.

¹⁸⁹ Nó đây này. Tôi cảm thấy điều đó. Tôi hy vọng các bạn không nghĩ tôi bị điên. Ồ, nếu có, hãy để mặc tôi. Tôi cảm thấy tốt theo cách này. Tôi tốt hơn cách này hơn là cách khác. Tôi—tôi có thể bị điên, với thế gian. Tôi—tôi—tôi biết mình đang ở đâu. Tôi biết mình đang đứng ở đâu.

¹⁹⁰ Nhìn kia. Nó sẽ sinh ra đứa con sanh non, một hệ thống giáo hội sẽ mang tất cả các giáo phái lại với nhau, để sản sinh ra một Ê-sau ghét Gia-cốp. A-men. Tôi hy vọng anh em thấy điều đó, một giáo phái chết, chết, tất cả họ sẽ đi cùng nhau.

¹⁹¹ Ồ, hỡi những người tin Lời, hãy đầu phục Sứ điệp của tôi. Hãy nghe tôi, không phải Sứ điệp của tôi, nhưng là Sứ điệp của Ngài mà Ngài tuyên bố chắc chắn là Lễ thật. Bạn phải chọn từ nơi nào đó. Bạn không thể ngồi yên sau điều này. Bạn phải đưa ra sự lựa chọn của mình.

¹⁹² Còn nhớ ngày nọ, ở dưới khách sạn Westward Ho ở đó, vào buổi sáng hôm đó, vào bữa điểm tâm đó, Chúa cho tôi thấy lúa mì đó như thế nào không? Làm thế nào nó đến qua Luther, qua Wesley, và các tua, và vân vân, và những chồi nhỏ bật ra, mỗi giáo hội tượng trưng trong một thân cây lúa. Rồi đi xuống ngay trong lúa mì đó, như nó đã có, và có một vỏ trấu nhỏ đó, trông giống hệt như hạt lúa mì thật. Khi anh em đi ra và nhìn, nếu anh em không biết lúa mì của mình, anh em sẽ nói mình có lúa mì ở

đó, nhưng đó chỉ là vỏ trấu. Rồi anh em mở vỏ trấu đó ra, không có lúa mì ở đó, chút nào. Phía sau, có một chồi nhỏ của sự sống đang đến. Anh em lấy một kính lúp và nhìn vào nó. Và khi Ngũ tuần đầu tiên xuất hiện, nó rất gần, Chúa Jêsus đã phán trong Ma-thi-ơ 24:24, “Nó sẽ lừa dối chính những người được Chọn nếu có thể được.” Nó làm gì? Một sự hỗ trợ cho hạt. Đúng thế không? Bây giờ, tua...

¹⁹³ Nhìn đây. Phiến lá trông không giống như hạt đi vào, cũng không có tua, nhưng nó giống hơn một chút. Và vỏ trấu giống như nó thật nhiều, nhưng nó vẫn không phải là lúa mì. Nó là vật mang lúa mì.

¹⁹⁴ Anh em không thấy những sứ điệp đó đã đến với cơn đau sanh nở như thế nào sao? Nhưng Sự Sống đã rời khỏi đó, để đi đến sứ điệp tiếp theo. Sự Sống đã đi ngay ra khỏi Luther, vào trong sứ điệp của Wesley. Ra ngay từ sứ điệp của Wesley, thành sứ điệp ngũ tuần. Bây giờ đã đến lúc một lần nữa, để rời khỏi vỏ trấu. Chuyện gì vậy? Có bản chất, trong mọi hình thức, tuyên bố đó là Lẽ thật.

¹⁹⁵ Bây giờ anh em thấy tại sao anh em nghĩ tôi bị điên. Có lẽ tôi là vậy, như tôi đã nói. Nhưng có Điều gì đó trong tôi. Tôi không thể dừng Nó lại. Tôi không bao giờ đặt Nó ở đó. Nó không bao giờ đến bởi sự lựa chọn của chính tôi. Đó là Đức Chúa Trời. Và Ngài xác nhận Nó, để chứng minh rằng Đó là Lẽ thật, để làm cho Nó là Lẽ thật. Không phải như tôi có bất cứ điều gì chống lại Luther, và Wesley, những người Ngũ Tuần, hay Báp-tít, hay bất cứ ai. Không có gì chống lại ai. Những hệ thống là những gì tôi chống lại, bởi vì Lời chống lại nó; không phải con người. Hãy nhìn những linh mục và giáo sĩ này đang ngồi ở đây, ngày hôm nay. Họ sẽ không ở đây nếu họ lắng nghe hệ thống, nhưng họ có sự táo bạo chung, về Lời Đức Chúa Trời, để bước ra và chấp nhận Nó. *Ha-lê-lu-gia* có nghĩa là “ngợi khen Đức Chúa Trời của chúng ta.” Nó sẽ không làm tổn thương quý vị. Có nghĩa là “xin được như vậy.” Tôi tin Nó. Tôi tin và biết rằng Đó là Lẽ thật. Nó được xác nhận là Lẽ thật. Một ngày nào đó anh em sẽ nhận ra, có lẽ quá muộn. Bây giờ hãy xem. Hãy xem.

¹⁹⁶ Kinh Thánh nói, “Vợ Ngài đã làm cho chính Nàng sẵn sàng,”

vào cuối thời đại. Làm thế nào Nàng đã làm cho chính Nàng sẵn sàng, để trở thành Vợ Ngài? Và Nàng làm gì? Nàng mặc loại áo gì? Lời của Chính Ngài. Nàng đã mặc lấy sự Công bình của Ngài. Chính là đó. Nó đúng. Thấy không?

¹⁹⁷ Khải tượng! Để ý, sắp kết thúc bây giờ. Tôi muốn nói một điều này ngay trước khi kết thúc. Đó là điều đã khiến tôi nói điều này. Bây giờ, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nếu một người nói điều đó, mà không có, đưa nó vào trong suy nghĩ của chính mình, người đó sẽ là một kẻ giả hình và sẽ đi xuống địa ngục vì điều đó. Đúng vậy. Nếu anh ta cố gắng có được một nhóm người, những người tốt như thế này, và lừa dối họ, tại sao, anh ta sẽ là ma quỷ trong xác thịt con người. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ tôn vinh người. Anh em nghĩ Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng một ma quỷ hay một lời nói dối chẳng? Không bao giờ. Thấy không? Nó đi qua đỉnh đầu của họ, và họ không hiểu được điều đó. Ngài kéo những người được Chọn ra.

¹⁹⁸ Hãy nhìn xem tất cả các vị tiên tri qua các thời đại, Ngài đã có những người được Chọn như thế nào.

¹⁹⁹ Nhìn xem, đang đi xuống, thậm chí đến sự cải chánh. Giống như, giáo hội Công giáo La-mã đã thiêu sống Joan xứ Arc, vì là một phù thủy. Đúng vậy. Sau đó họ nhận ra cô ấy không phải. Cô ấy là một vị thánh. Dĩ nhiên, họ đã thực hiện sự đền tội, đào xác các linh mục và ném chúng xuống sông. Nhưng, anh em biết đấy, nhưng điều đó không có chỗ trong các sách của Đức Chúa Trời. Không. Họ cũng gọi Thánh Patrick là một phù thủy, anh em thấy đấy, và ông cũng gần như tôi. Vì vậy, chúng ta để ý, hãy nhìn những đứa con của ông. Nhìn lên chỗ của ông, nhìn xem có bao nhiêu người đã bị giết. Hãy nhìn vào những cuộc tử vì đạo và thấy bao nhiêu người đã bị giết ở đó. Anh em thấy, nó không phải vậy.

²⁰⁰ Nhưng lời tuyên bố của dân sự, điều đó không làm cho nó như vậy. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán và chứng minh, rằng đó là Lẽ thật. “Hãy chứng minh mọi điều. Điều gì tốt thì giữ lấy.”

²⁰¹ Bây giờ chúng ta thấy, bây giờ, ở đây cách đây khoảng vài tháng, một buổi sáng, tôi đang bước ra khỏi nhà, và một khả

tượng đã đến.

²⁰² Và tôi thách thức bất cứ ai ở đây, điều đó đã biết tất cả những năm này, để nói bất cứ lúc nào rằng Chúa đã từng cho tôi nói “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY” nhưng điều đó đã xảy ra. Bao nhiêu người biết đó là Lẽ thật? Hãy giơ tay lên. Đúng thế. Ai có thể nói trái ngược không? Đó là thật.

²⁰³ Đừng để ý đến sứ giả. Hãy nhìn vào Sứ điệp đó là gì. Đó là những gì hiện có. Thấy không? Không phải thế. Đừng để ý một chút...[Bằng trống—Bt.]...đầu hói, anh em biết đấy, một con người, bởi vì nó chỉ là một—chỉ là một con người, tất cả, và tất cả chúng ta đều giống nhau. Nhưng hãy xem điều gì đang xảy ra. Đó là những gì tuyên bố nó. Tôi đã được đưa...

²⁰⁴ Bây giờ, tôi biết người ta nói đủ thứ, và chúng ta biết rằng nhiều điều không đúng. Tôi không thể trả lời cho những gì khác, bất cứ người nào nói. Tôi phải trả lời những gì tôi nói. Tôi chỉ có thể nói đó là Lẽ thật, hay không. Và tôi—tôi—tôi là người phải chịu trách nhiệm về điều đó, không phải những gì người khác nói. Tôi không thể đoán xét ai. Tôi không được sai đến để đoán xét, nhưng để rao giảng Sứ điệp. Để ý.

²⁰⁵ Tôi đã có một—một sự xem trước về Hội thánh. Và tôi được đem đi bởi Người nào đó Mà tôi không thể nhìn thấy, và được đặt trên, giống như, một cái bọc. Và tôi đã nghe bản nhạc êm dịu nhất mà tôi từng nghe. Và tôi đã nhìn, đang đến, và một nhóm các cô gái trẻ, khoảng, trông giống như, ồ, độ tuổi nào đó khoảng hai mươi, mười tám, hai mươi. Và tất cả họ đều để tóc dài, và mặc những chiếc váy, những kiểu váy, khác nhau. Và họ đang diễu hành một cách hoàn hảo, với âm nhạc đó, như có thể được. Và họ đi từ bên trái tôi, đi vòng quanh lối *này*. Và tôi đã quan sát họ. Và tôi nhìn lúc đó để xem Ai đang nói chuyện với tôi, và tôi không thể thấy ai cả.

²⁰⁶ Rồi tôi nghe một ban nhạc rock-and-roll đến. Và khi tôi nhìn qua phía bên phải của mình, đi lên lối *này*, quay trở lại, đây là những giáo hội của thế gian. Và một số trong...Mỗi người mang theo biểu ngữ của họ, từ nơi họ đến. Một số trong những thứ trông bẩn thỉu nhất mà tôi từng thấy trong đời! Và khi giáo hội Mỹ xuất hiện, đó là điều kinh khủng nhất mà tôi từng thấy. Cha

trên Trời là Đấng Phán Xét của tôi. Họ mặc những chiếc váy màu xám cũn cốn này, giống như một trong những cô gái quán bar này, không có phía lưng trên nó, xẻ lên *đây*; giữ lên giống như một tờ giấy xám; và thích nhảy múa điệu hula; sơn phết; tóc ngắn, bông bênh; hút thuốc; và uốn éo, khi họ bước đi theo điệu nhạc rock-and-roll.

Và tôi nói, “Đó có phải là giáo hội của Hoa Kỳ không?”

Và Tiếng đó nói, “Vâng, đúng vậy.”

207 Và khi họ đi ngang qua, họ phải giữ nó như thế *này*, và đặt tờ giấy phía sau họ khi họ đi qua.

208 Tôi—tôi bắt đầu khóc. Tôi—tôi cứ nghĩ, “Về tất cả sự lao khổ của mình, và tất cả những gì mình đã làm.” Và mọi thứ mà các mục sư truyền đạo chúng ta đã làm việc với nhau...Và, thưa các anh em, tôi—tôi không biết anh em tin bao nhiêu về những khái tượng này; nhưng đó là Sự thật, đối với tôi. Nó luôn luôn được chứng minh là đúng. Khi tôi nhìn thấy điều đó, và biết điều gì đang xảy ra, lòng tôi như tan vỡ trong tôi. “Con đã làm gì? Làm thế nào con đã bỏ lỡ nó? Con đã ở lại đúng với Lời đó, Chúa ôi. Và làm thế nào con có thể đã làm điều đó?”

209 Tôi nghĩ, “Tại sao Ngài có thể ban cho con một khái tượng, cách đây không lâu, và đã thấy con trong Đó? Và tôi nói, ‘Ồ, họ sẽ phải bị phán xét chứ?’ Ngài phán, ‘Nhóm của Phao-lô, cũng vậy.’ Tôi nói, ‘Con đã giảng Lời giống như người.’” Những Thương Gia Cơ-đốc đã đăng bài báo về điều đó. Và tôi nói, “Tại sao? Tại sao nó sẽ như thế này?”

210 Tôi đã thấy đám gái điếm đó đi ngang qua như thế, tất cả đều ăn mặc như thế, và gọi, “Hội thánh của Hoa hậu U.S.A.” tôi chỉ ngắt xiu.

211 Rồi, trực tiếp, tôi nghe thấy tiếng nhạc thật êm dịu đó lại đến, và ở đây cũng Cô Dâu nhỏ bé đó lại đến gần. Ngài phán, “Đây là những người ra khỏi, mặc dầu vậy.” Và khi Nàng đi ngang qua, Nàng chính xác giống như Người đã có lúc ban đầu, bước đi theo điệu nhạc của Lời Đức Chúa Trời, bước tiếp. Và khi tôi nhìn thấy cảnh đó, tôi đã đứng đó với cả hai tay giơ lên, kêu lên, như *thế*.

Khi tôi hồi tỉnh, tôi đang đứng trên hiên nhà tôi ở ngoài đó, nhìn thẳng ra qua cánh đồng.

212 Gì vậy? Nàng là cùng một Nàng Dâu, cùng một loại, được xây dựng từ cùng một loại vật liệu mà Ngài đã có ở nơi đầu tiên. Bây giờ hãy đọc Ma-la-chi 4 và xem thử chúng ta có được cho là có một Sứ điệp trong những ngày sau rốt không, mà sẽ “khiến lòng con cái trở lại cùng cha,” trở lại với Sứ điệp ngũ tuần ban đầu, Lời từng Lời. Thừa các anh em, chúng ta ở đây.

213 Bây giờ, hội thánh này được cho là có một dấu hiệu, và dấu hiệu cuối cùng của nó. Chúng ta tìm thấy ở đây, trong—trong—trong Kinh Thánh, xem nào, đây, những cơn đau sinh nở lớn đang xảy ra trong thời đại Lao-đi-xê này. Nó đang sanh ra. Hội thánh của họ đang được sanh lại. Không...

214 Sẽ không bao giờ có một tổ chức nào khác. Bất cứ ai cũng biết rằng mỗi lần một sứ điệp được đưa ra...Hãy hỏi những nhà sử học này. Sau khi một sứ điệp được đưa ra, một tổ chức xuất hiện từ đó; ồ, Alexander Campbell, mọi thứ khác, Martin Luther, và mọi thứ. Họ đã lập nên một tổ chức từ nó. Và thường thì một sứ điệp chỉ diễn ra trong khoảng ba năm, một sự phục hưng. Điều này đã xảy ra trong mười lăm năm, và không có tổ chức nào đến từ nó. Tại sao? Vô trấu là cuối cùng. Chúng ta đang ở kỳ cuối cùng.

215 Thấy cơn đau sinh nở không? Thấy có chuyện gì không? Chỉ một dân còn sót lại sẽ được mang ra. Chỉ một số người còn sót lại sẽ được mang ra. Và đó là lý do tại sao tôi đang khóc, và căng thẳng, và găng sức, và gặt bỏ mọi ân huệ của con người trên đất, để tìm thấy ân huệ với Đức Chúa Trời, và chỉ di chuyển trong Lời Ngài.

216 Nó ở trong cơn đau đớn. Đó là vấn đề. Nó sắp sinh. Nó phải đưa ra sự lựa chọn của mình. Chữ viết tay trên tường. Chúng ta thấy trái đất gần như sẵn sàng để hoạt động. Đúng vậy. Và chúng ta thấy hội thánh, nó rất thối nát, nó sắp sửa đi. Và cơn đau sanh nở là trên tất cả điều đó, trên cả thế giới và hội thánh.

217 Và sắp có một thế giới mới được sinh ra, và một Hội thánh mới được sinh ra, để đi đến đó, cho Thiên hi niên. Chúng ta biết điều đó.

218 Nhìn kia. Đức Chúa Trời ban cho nó...Và hãy lắng nghe kỹ điều này, rồi tôi sẽ kết thúc. Dấu hiệu cuối cùng của nó; Sứ điệp cuối cùng của nó, dấu hiệu cuối cùng của nó. Dấu hiệu cuối cùng của nó, là, nó phải đi vào những tình trạng giống như lúc ban đầu; thế giới, giáo hội.

219 Hãy nhìn xem nó đã xảy ra như thế nào lúc ban đầu, tất cả những năm đó, không có, từ Ma-la-chi cho đến Chúa Jêsus. Hãy nhìn nó, tất cả những năm này. Hãy nhìn nó, tất cả trở lại trong đó, sự thối nát họ đã vào trong đó. Hãy nhìn trái đất, nó đã xảy ra như thế nào vào mỗi thời đại, giống như trong thời Nô-ê, vân vân. Phải ở trong cùng một loại hình bóng, và chúng ta thấy điều đó. “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê.” Chúng ta thấy tất cả những điều này cứ rập khuôn.

220 Thế thì, chúng ta có một dấu hiệu cuối cùng. Trong Lu-ca, chương thứ 17, câu thứ 28, Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm thế nào, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Vì, như đã xảy ra ở Sô-đôm, đấy. Bây giờ, Chúa Jêsus đã đọc cùng Kinh Thánh này, cùng Sáng thế ký chúng ta đọc. Bây giờ, kết thúc, đừng bỏ lỡ nó. Cùng một quyển Kinh Thánh chúng ta đọc, Chúa Jêsus đã đọc. Và Ngài phán với Hội thánh Ngài, “Hãy nhìn lại và xem khi nào thời Sô-đôm trở lại,” những người hư hoại, những con người đánh mất bản chất của họ.

221 Hãy nhìn xem người đồng tính luyến ái, nó đang gia tăng trên khắp thế giới ngày nay như thế nào, trong một tờ báo vừa mới đây. Anh chị em nên vào văn phòng của tôi và đọc những lá thư từ các bà mẹ, cho các con trai của họ. Và tình dục đồng giới đang gia tăng, tôi nghĩ, là hai mươi hay ba mươi phần trăm ở—ở California, chỉ trong năm ngoài. Một nhóm lớn của...thậm chí những người của chính phủ, đã được chứng minh là những người đồng tính luyến ái. Những người trong chính quyền các bạn biết điều đó. Tạp chí của các bạn, tôi đã đọc nó, và trong những điều khác nhau đã xảy ra. Nếu anh em...

222 [Một chị em nói tiếng lạ, và rồi chị ấy đưa ra một sự thông giải. Cũng người chị đó lại nói tiếng lạ nữa, và rồi chị ấy lại đưa ra một sự thông giải. Bằng trống—Bt.]

223 Bây giờ, nếu tôi có sự hiểu biết đúng đắn, ở đây, về Kinh Thánh, đó chính xác là những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra: “Kẻ nào nói tiếng lạ cũng cầu nguyện để người có thể thông giải.”

224 Điều đó đúng. Tôi đã nói với anh em Lẽ thật, rồi Đức Chúa Trời ở đây, xác nhận Nó. Đó là Lẽ thật. Đúng vậy.

225 Bây giờ hãy xem. Sự điệp cuối cùng mà Chúa Jêsus đã nói là gì? “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” bây giờ hãy xem, ngay trước khi thế giới dân Ngoại bị thiêu rụi, bằng lửa. Bây giờ hãy cố gắng hiểu. Điều gì đã xảy ra? Có một nhóm người, những thành viên giáo hội hâm hăm, giống như Lót và nhóm của ông ở dưới Sô-đôm. Có một người khác đã ra khỏi nó rồi. Ông đã không ở trong đó, ngay từ đầu. Đó là Áp-ra-ham, người đã có lời hứa về một đứa con trai sắp ra đời. Anh em hiểu không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

226 Và, bây giờ, ngay trước khi cao điểm của sự hủy diệt đến, Đức Chúa Trời đã hiện ra với Áp-ra-ham trong nhiều hình thức, nhưng lần này Ngài xuất hiện như một Người. Ngài là một Người. Và ông đến với Đức Chúa Trời.

Bây giờ, anh em nói, “Đó không phải là một Người.”

227 Đó—đó—đó—đó là Đức Chúa Trời ở trong Con Người. Áp-ra-ham đã gọi Ngài là, “Ê-lô-him.” Đó là một Người.

228 Và, hãy xem, Ngài ngồi xuống, quay lưng về phía trại, và Ngài phán, “Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?”

Nói, “Nàng ở trong trại, đằng sau Ngài.”

229 Nói, “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo thời gian của đời sống, mà Ta đã hứa với ngươi.” Và Sa-ra đã cười. Và Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?” Thấy không?

230 Bây giờ, đó là những gì đã xảy ra trong ngày đó. Chỉ cho thấy dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham đã thấy, nhóm người được Chọn đã kéo ra, ra khỏi Sô-đôm. Bây giờ, đừng bỏ qua câu chuyện ngụ ngôn này, bất cứ điều gì anh em làm. Nhóm người đã bị kéo ra, mà không phải ở trong Sô-đôm, lúc ban đầu.

231 Nhưng hai trong số các Thiên sứ đã đi xuống thành Sô-đôm. Và khi Họ đi xuống đó, chúng ta tìm thấy Lót. Và Ngài đã tìm thấy

ông trong tình trạng sa ngã, tất cả những người đồng tính luyến ái và bại hoại. Anh em biết câu chuyện.

Nhưng có một Đấng đã ở lại với Áp-ra-ham, là Ê-lô-him.

²³² Họ đã rao giảng Lời dưới đó. Việc rao giảng Lời khiến cho dân chúng bị mù, và họ không thể tìm thấy cửa. Đó là những gì xảy ra ngày nay.

²³³ Nhưng Đấng ở với nhóm người đã được kéo ra, đã thực hiện một phép lạ trước Áp-ra-ham, để tỏ cho thấy Ngài là Ai, và đã ở cùng Áp-ra-ham.

²³⁴ Ngài phán, “Tại sao Sa-ra cười?” liên quan đến đứa bé này. Và Sa-ra đi ra và nói rằng nàng không có. Và phán, “Nhưng người đã cười.” Và Ngài sẽ giết bà ngay tại đó nếu bà không phải là một phần của Áp-ra-ham.

²³⁵ Đức Chúa Trời cũng sẽ giết chúng ta nếu chúng ta không phải là một phần của Đấng Christ. Lòng thương xót của Đấng Christ giữ tất cả chúng ta lại với nhau, chúng ta là những kẻ nghi ngờ và xuyên tạc về Lời.

²³⁶ Nhưng, để ý, để ý những gì đã xảy ra. Chúa Jêsus quay lại bây giờ, và nói, “Như đã xảy ra trong thời của Lót, cũng sẽ xảy ra trong thời cuối cùng khi Con Người bắt đầu bày tỏ chính Ngài.” [Băng trống—Bt.] Thấy không? “Con người” luôn luôn, trong Kinh Thánh, là một *nhà tiên tri*. Thấy không? Ngài đến trong danh ba người con: Con Người, Con Đức Chúa Trời, Con của Đa-vít. Thấy không? Và Ngài đã tuyên bố Danh Ngài, “Con Người,” bởi vì đó là công việc Ngài đã làm, của một tiên tri, người nhìn thấy. Ngài phán, “Trong những ngày giống như đã xảy ra trong thời Nô-ê, khi Con Người bắt đầu bày tỏ chính Ngài, đó sẽ là lúc cuối cùng.”

²³⁷ Bây giờ chúng ta hãy cứ suy nghĩ, chỉ trong một phút. Chưa bao giờ thế giới có một sứ giả trên khắp thế giới. Chúng ta đã có Finney, Sankey, Moody, Finney, Knox, Calvin, vân vân, khắp thế giới, những sứ giả cho hội thánh trong những cơn đau sinh nở này. Nhưng chưa bao giờ chúng ta có một người đi ra với một sứ điệp quốc tế, cho đến ngày nay, với tên của ông kết thúc bằng h-a-m. Á-p-r-a-h-a-m, là sáu chữ cái...Á-p-r-a-h-a-m là bảy chữ cái.

²³⁸ Chúng ta có một người ngày hôm nay được đặt tên G-r-a-h-a-m, sáu chữ cái, và sáu là con số của thế gian, ngày sáng tạo. Khi nào thế gian đã từng có một người đi xuống đó bây giờ, rao giảng trong vũ trụ ngoài kia, dưới đó trong thế giới, ở dưới đó kêu gọi dân sự khỏi, “Hãy ăn năn, hãy ăn năn! Bị hư mất, hoặc ra khỏi nó,” cho đến thời đại này? G-r-a-h-a-m, hãy nhìn những gì ông ấy đang làm, đang rao giảng Lời, làm mù mắt những người bên ngoài, kêu gọi, “Hãy ra khỏi,” một sứ giả từ Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus phán điều đó sẽ xảy ra ngay khi Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài. Bây giờ, điều đó, điều đó ở đâu? Ngoài kia trong các trật tự giáo hội, thế gian. Và họ bắt đầu ghét người đó, vì điều đó.

²³⁹ Nhưng, nên nhớ, cũng có một nhóm, đó là nhóm thuộc linh, nhóm Gia-cốp, không phải—không phải nhóm Ê-sau. Có một nhóm Gia-cốp đang tìm kiếm con trai, mà không có ở Ba-by-lôn đó, và họ đã tiếp nhận một Sứ giả. Hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Áp-ra-ham, Á-p-r-a-h-a-m, họ đã nhận được một Sứ giả. Và Sứ giả đó, điều vĩ đại, nổi bật, lớn lao mà Ngài đã làm là gì, để tỏ cho thấy điều đó xảy ra vào kỳ cuối cùng? Ngài đã thấy rõ những suy nghĩ trong tâm trí của Sa-ra.

²⁴⁰ Và Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, đã trở nên xác thịt, cho thấy rằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ trở lại trong Nhóm nhỏ được chọn đó vào thời cuối cùng, và sẽ bày tỏ chính Ngài trong cùng một cách. Cơn đau sinh nở! Ô, thưa anh em, xin cố gắng hiểu. Cố gắng lên. Hãy mở lòng mình ra chỉ một phút. Hãy nhìn lên Đấng Christ. Cũng chính Đức Chúa Trời đó đang ở ngay đây bây giờ. Cũng Đấng đó. Ngài đã hứa những điều này. Và nếu Ngài đã hứa với họ, chắc chắn Ngài có thể thực hiện chúng.

²⁴¹ Chúng ta hãy cúi đầu một lát. Tôi muốn anh em chỉ suy nghĩ, một cách trang trọng.

²⁴² Lạy Cha, điều đó ở trong tay Ngài bây giờ. Con đã làm tất cả những gì con có thể làm. Con cầu nguyện để Ngài giúp dân sự hiểu—hiểu được. Hạt giống đã được trồng. Xin đổ nước, Thánh Linh, trên Nó, Chúa ôi, và tưới Nó vì sự vinh hiển Ngài. Nếu con phạm sai lầm, Chúa ôi, con không cố ý. Con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng—rằng Ngài sẽ thông giải Nó đúng, với tấm lòng của họ, để họ có thể thấy và hiểu. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

Nhơn Danh Chúa Jêsus, con cầu nguyện. A-men.

²⁴³ Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tôi yêu mến anh chị em. Đức Chúa Trời này đã rao giảng Lời này, Đức Chúa Trời này chịu trách nhiệm về Lời này...Tôi chỉ chịu trách nhiệm về việc nói Điều đó. Ngài là Đấng phải làm cho sống lại Nó. Cũng chính Đức Chúa Trời đó ở đây.

²⁴⁴ Bây giờ, bao nhiêu người ở ngoài đó có nhu cầu? Hãy giơ tay lên. Ngài có hứa làm những điều này trong những ngày sau rốt không? Bây giờ anh em hãy nhìn vào tôi. Bây giờ giống như Phi-e-rơ và Giăng đã nói, “Hãy nhìn chúng tôi.” Như thế...Thấy không? Ông đã nói với người đó. Bây giờ anh em nhìn theo cách này. Bây giờ, xin đừng đi lại. Đây là điều rất...Tôi—tôi đang cố gắng, cả tấm lòng của tôi trong tôi. Chỉ thật sự cung kính. Thấy không? Mỗi người trong anh chị em, một linh, khi anh em di chuyển. Dĩ nhiên, anh em là một đơn vị. Và tôi đang cố gắng nắm bắt đức tin của dân sự.

²⁴⁵ Một người đàn bà nhỏ bé đi ngang qua và chạm vào vạt áo Ngài, đi ra và ngồi xuống. Chúa Jêsus đã bảo cho bà biết bệnh của bà là gì, và bà đã được chữa lành.

²⁴⁶ Và bây giờ Ngài đã hứa làm điều đó một lần nữa, Con Người sẽ bày tỏ chính Ngài như Ngài đã làm tại Sô-đôm. Thế giới ở trong tình trạng đó. Hội thánh ở trong tình trạng đó. Bây giờ Đức Chúa Trời đã giữ Lời Ngài chưa? Hãy xem Ngài có giữ, hay không.Ồ, chúng ta đã có những dấu hiệu, nhảy múa, nói tiếng lạ, nói tiên tri, vân vân. Nhưng, chờ đợi, có một dấu hiệu khác.Ồ, chúng ta có nhiều sự giả mạo xác thật. Điều đó chỉ làm cho điều có thật tỏa sáng. Bất kỳ đồng đô-la giả nào cũng sẽ làm cho đồng tiền thật tỏa sáng.

²⁴⁷ Bây giờ anh chị em cầu nguyện. Anh chị em tin. Chỉ là, tôi—tôi thách thức anh chị em làm điều đó. Anh chị em hãy nhìn, và tin những gì tôi đã nói với anh chị em. Bao nhiêu người tin đây là Lẽ thật? Tôi không quan tâm bạn là ai, bạn ở đâu. Tôi sẽ chỉ...

²⁴⁸ Mọi người ở đây, theo như tôi biết, là người hoàn toàn xa lạ, ngoại trừ Bill Dauch và vợ ông đang ngồi ngay tại đó, như tôi biết. Tôi nghĩ tôi biết thầy giảng trẻ tuổi này ở đây đến từ nước

Đức, đang ngồi ở đó. Và, thưa anh em, và hai hay ba người đang ngồi ngay tại đó.

249 Người nào đó ở phía sau cử tọa, nhìn xem, phía sau. Tôi thách thức anh chị em tin những gì tôi đã nói với anh chị em là Lẽ thật.

250 Còn khi Thiên sứ của Chúa đã giáng xuống trên dòng sông nơi xa kia, cách đây ba mươi ba năm, và đưa ra nhận xét này thì sao? Làm sao tôi biết được?

251 Và mục sư Báp-tít của chính tôi đã đuổi tôi ra khỏi nhà thờ, nói, “Anh—anh đã có một cơn ác mộng, Billy.”

252 Tôi nói, “Một cơn ác mộng, không có gì cả, Tiến sĩ Davis. Đó là cách của anh, thái độ của anh, anh cũng có thể lấy lại thẻ thông công của tôi.”

253 Tôi biết sẽ có người nào đó, ở đâu đó, sẽ tin Điều đó. Đức Chúa Trời sẽ không gởi đến một Sứ điệp trừ phi có một số người nhận lãnh Nó.

254 Ồ, chắc chắn, khi tôi đi ra cầu nguyện cho người đau, điều đó rất tốt. Nhưng khi tôi bắt đầu nói với anh em Lẽ thật của Lời, thì nó khác hẳn. Anh em nên biết. Mọi Sứ điệp đã diễn ra theo cách đó.

255 Chúa Jêsus thật tuyệt vời khi Ngài đi vào nhà thờ và chữa lành dân sự, và mọi thứ. Nhưng khi Ngài ngồi xuống một ngày nọ, và phán, “Ta và Cha Ta là một,” ồ, điều đó, điều đó đúng thế. “Nếu các ngươi không ăn thịt Con Người, và uống Huyết Ngài, thì các ngươi không có Sự Sống trong các ngươi.” Ngài đã không giải thích Nó. Ngài muốn thấy ai sẽ đứng bên Ngài. Đúng thế.

256 Anh em nghĩ gì, một—một đám đông với các bác sĩ và các thứ, nói, “Người Đó là một...Ồ, Ngài là một ma cà rồng. Ăn thịt Ngài và uống Huyết Ngài không?” Ngài không hề giải thích Nó. Ngài không hề giải thích Nó.

257 Nhưng, vẫn còn, Lời đó đang nắm giữ, với những sứ đồ đó. Họ không quan tâm. Họ không hiểu Nó. Họ đã tin Nó, dù sao đi nữa. Hiểu không? Họ đã biết, bởi vì họ đã thấy những công việc của Đức Chúa Trời, và họ đã biết điều đó. Ngài phán, “Họ là những kẻ làm chứng về Ta.”

258 Đây là một người đàn ông, một người đàn bà đang ngồi ngay tại đây, đưa tay lên. Bây giờ, anh em có thể gọi tôi là kẻ cuồng tín, nếu anh em muốn; nhưng cùng Trụ Lửa đó, mà đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng, ở ngay trên người đàn bà đó.

259 Bây giờ, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa, tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta. Ta đến từ Đức Chúa Trời. Ta đi về với Đức Chúa Trời,” sau khi Ngài chết, chôn. Ngài phán với những người Do Thái. Ngài phán, “Ta...”

260 Ngài là Vầng Đá đỏ ở trong đồng vắng. Ngài là Trụ Lửa đó, “TA LÀ ĐẮNG HẮNG HỮU.” Ai là “TA LÀ”? Trụ Lửa đó trong bụi cây đang cháy đó. Đúng thế không? Và Ngài đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Nói, “Tôi đến từ Đức Chúa Trời, và trở về với Đức Chúa Trời, để trở lại trong hình thức của Đức Thánh Linh.”

261 Và Ngài ở đây, với chúng ta ngày nay, những bức hình khoa học đã chụp về Nó. Ngài ở đây, để chứng minh nhiều hơn bất kỳ bức tranh khoa học nào, bất cứ điều gì. Ngài ở đây, để chứng minh điều đó, vì Đó là Ngài. “Ta là Con Người sẽ được bày tỏ trong thời đại này.” Bây giờ, Ngài *đấy*. Tôi đang nhìn ngay vào Nó.

262 Anh em nói, “Anh có thấy Nó không?” Giảng cũng đã thấy Nó, nhưng những người còn lại thì không.

263 Hãy xem, để chứng minh điều đó bây giờ. Người phụ nữ đó là một người lạ đối với tôi. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà—bà, trong đời. Nhưng bà ấy có điều gì đó không ổn với một trong những chi của mình mà bà đang cầu nguyện. Là...Đúng vậy, thưa bà. Bà đã có một cuộc phẫu thuật về nó. Đó là chồng bà đang ngồi bên cạnh bà. Ông ấy không đến từ đây. Ông đến từ California. Tên ông là Roland. Bệnh dạ dày của ông cũng đã chấm dứt, thưa ông. Ông bị đau dạ dày. Phải không? Ồ, tất cả đã biến mất. Chân của ông được chữa lành.

“Trong ngày đó Con Người...”

264 Ở đây, đang ngồi ngay phía sau *đây*, có một người đàn ông. Anh ấy là người da màu, có điều gì đó không ổn với đôi mắt của anh ấy. Anh ấy là một...Vâng. Anh ấy, công việc của anh ấy, anh ấy làm điều gì đó về xe hơi, đánh bóng xe hơi, đánh bóng xe hơi. Đúng thế. Đôi mắt của anh đang trở nên tồi tệ. Anh vừa mới tin,

phải không? Điều kỳ lạ nào đó đã xảy ra với anh. Tên đầu tiên của anh là Fred. Đúng vậy. Họ của anh là Conn. Đúng thế. Bây giờ anh tin chứ? Mắt anh em sẽ không còn làm phiền anh nữa. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn ông đó trong đời.

²⁶⁵ Người đàn ông ở ngay phía sau đó, anh ta cũng không ở đây. Từ California. Bị đau lưng, Ông Owens. Đó là anh. Đức Chúa Jêsus khiến cho anh khỏe mạnh. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đó, trong đời tôi, không biết gì về anh ta. Tôi chỉ đi theo Ánh Sáng đó khi Nó đi.

²⁶⁶ “Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được với những người tin.”

²⁶⁷ Anh chàng nhỏ bé đang ngồi ở đây, bị chứng thoát vị, đang đeo kính và mặc bộ đồ màu xám. Fred, Chúa chữa lành cho anh nếu anh tin điều đó. Anh sẽ chấp nhận nó chứ? Được rồi. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy anh ấy, trong đời.

²⁶⁸ Bà Holden, đang ngồi ở đằng kia, bị đau mắt. Tôi không biết người phụ nữ đó, chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy trong đời, nhưng điều đó là thật. Thấy không? “Nếu người có thể tin.”

²⁶⁹ Chị khóc vì điều gì, thưa chị? Chị bị suy nhược thần kinh, viêm phế quản, bệnh tim. Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Ngồi ở cuối chỗ ngồi ở đó. Nếu chị tin, hết lòng, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Tất cả sự lo lắng đó sẽ biến mất khỏi chị, chị cảm thấy như mình trở lại trong tình trạng tốt của mình. Ma quỷ đang nói dối chị. Chị chấp nhận nó không? Bây giờ hãy giơ tay lên, nói, “Thế thì, tôi sẽ chấp nhận nó.” Được rồi. Tất cả đã chấm dứt.

²⁷⁰ Gì vậy? Hội thánh này đang trải qua cơn đau sanh nở. Anh chị em sẽ lựa chọn bây giờ trong sự Hiện diện của Ngài chứ? Tôi đã tổ cho anh chị em thấy chính xác Lời, những gì Ngài phán Ngài sẽ làm.

²⁷¹ Hãy rà soát khắp tòa nhà này, hỏi bất cứ ai đã từng bị tác động, hoặc nói chuyện với, hoặc bất cứ điều gì, và xem thử tôi đã từng nhìn thấy họ, biết họ, hay bất cứ điều gì về họ không. Anh em nghĩ một người có thể làm điều đó sao? Điều đó hoàn toàn không thể xảy ra.

272 Ô, Nó là gì? Con Người. “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, phân biệt thần linh, những bí mật của lòng.” Thật chính xác giống như Nó đã có khi Nó đã trở nên xác thịt ở đây trên đất, trong Con Đức Chúa Trời, bây giờ Nó được bày tỏ bởi Con Đức Chúa Trời khi Ngài đến để gọi Nàng Dâu ra khỏi hệ thống đó. “Hãy ra khỏi nó. Hãy phân rẽ, Đức Chúa Trời phán. Đừng đụng đến những thứ ô uế của chúng, và Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận các người.”

273 Anh chị em có sẵn sàng đầu phục cả đời mình cho Đức Chúa Trời không? Nếu có, hãy đứng lên trên đôi chân của mình, nói, “Tôi sẽ, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, chấp nhận Nó ngay bây giờ, vì mọi thứ ở trong tôi.”

274 Ha-lê-lu-gia! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Anh chị em tin Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì cứ giơ tay lên và cầu nguyện với tôi.

275 Hãy thú nhận sai lầm của mình. Con đau sinh nở! Thật khó chết, nhưng chết ngay bây giờ. Hãy chết, ra khỏi sự không tin của chính mình. Hãy ra khỏi nó. Đây là Lời của Đức Chúa Trời được bày tỏ, giống như Nó đã có khi Chúa Jêsus đến trên đất. Đó là Chúa Jêsus Christ ở giữa anh em, đã được chứng minh.

276 Áp-ra-ham đã nhận được một đứa con ngay lập tức, đứa con được hứa, sau khi điều đó xảy ra.

277 Và Chúa Jêsus đang đến lần nữa. Đó là Thánh Linh của Ngài. Ngài rất gần trái đất, rất gần để đến, đến nỗi Ngài sẵn sàng tiếp nhận anh chị em, nếu anh chị em sẵn sàng tiếp nhận Ngài.

Bây giờ hãy giơ tay lên và cầu nguyện với tôi.

278 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin cho tất cả các thầy tế lễ giữ vững bàn thờ. Hãy để cho dân sự kêu khóc. Xin cho Trụ Lửa và Trụ Mây vận hành vào trong dân sự ngày nay và cho họ tỉnh thức, Chúa ôi, để nhận biết về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống và quyền năng. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Hãy tiếp nhận họ. Con cầu nguyện lời cầu nguyện này cho mỗi người trong số họ, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

279 Hãy đổ đầy mỗi người bằng Đức Thánh Linh, người không có Đức Thánh Linh. Lạy Chúa, xin cho sự phục hưng của chiến

dịch này, buổi nhóm này, vỡ ra ngay bây giờ thành một sự tuôn đổ mạnh mẽ, vĩ đại của Đức Thánh Linh. Xin cho người đau được chữa lành, người mù được nhìn thấy, người tàn tật bước đi. Nguyên xin sự bày tỏ của Đức Chúa Trời hằng sống được mang đến trong sự hiện diện của dân sự, như đã xảy ra chiều nay, và xin cho mọi người tiếp nhận nó. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con cầu xin điều đó.

²⁸⁰ Hãy giơ tay anh chị em lên bây giờ và tôn vinh Ngài, và nhận lãnh những gì anh chị em đã cầu xin.

65-0124 Cơn Đau Sinh Nở
Quán Trọ Ramada
Phoenix, Arizona Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jésus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org